2025/1505

28.7.2025

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2025/1505,

annettu 25 päivänä heinäkuuta 2025,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien epoksihartsien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä Korean tasavallasta peräisin olevien epoksihartsien tuontia koskevan tutkimuksen päättämisestä

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 1. heinäkuuta 2024 vireille Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta, jäljempänä yhdessä 'asianomaiset maat', peräisin olevien epoksihartsien tuontia koskevan polkumyyntitutkimuksen perusasetuksen 5 artiklan nojalla. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ([2]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille epoksihartsien tuottajien tilapäisen yhteenliittymän (Ad Hoc Coalition of Epoxy Resin Producers), jäljempänä 'valituksen tekijä', 6. kesäkuuta 2024 tekemän valituksen johdosta. Valitus tehtiin perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti epoksihartseja valmistavan unionin tuotannonalan puolesta. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireille panemiseksi.

1.2 Kirjaaminen

(3) Komissio asetti tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2024/2714 ([3]), jäljempänä 'kirjaamista koskeva asetus'.

1.3 Väliaikaiset toimenpiteet

(4) Komissio toimitti osapuolille 30. tammikuuta 2025 perusasetuksen 19 a artiklan mukaisesti yhteenvedon ehdotetuista tulleista sekä yksityiskohtaiset tiedot polkumyyntimarginaalien ja sellaisten marginaalien laskemisesta, jotka olisivat riittäviä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään huomautuksensa laskelmien paikkansapitävyydestä kolmen työpäivän kuluessa. Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited, jäljempänä 'Aditya Birla', esitti huomautuksia ennakkoilmoitusasiakirjasta. Vaikka huomautuksia pyydettiin vain laskelmien paikkansapitävyydestä ([4]), Aditya Birla toimitti useita huomautuksia asiasisällöstä. Se esitti nämä huomautuksen myöhemmin uudelleen alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ja niitä käsitellään jäljempänä.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) EUVL C, C/2024/4137, 1.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4137/oj.
([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/2714, annettu 24 päivänä lokakuuta 2024, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien epoksihartsien tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL L, 2024/2714, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2714/oj).
([4]) Ennakkoilmoitusasiakirjassa todetaan nimenomaisesti seuraavaa: "Huomautuksia olisi esitettävä vain laskelmien paikkansapitävyydestä. Tässä vaiheessa komissio ottaa huomioon vain kirjoitusvirheitä koskevat huomautukset. Tähän sisältyvät laskuvirheet yhteen- ja vähennyslaskuissa tai muissa aritmeettisissa funktioissa, epätarkasta kopioinnista johtuvat virheet, päällekkäisyydet, epäjohdonmukaisten mittayksikköjen tai muuntokurssien soveltaminen ja muut samantyyppiset virheet, joita komissio pitää kirjoitusvirheinä. Mahdollisia muita huomautuksia tarkastellaan vasta väliaikaisten toimenpiteiden ilmoittamisen jälkeen.".

(5) Komissio julkaisi 27. helmikuuta 2025 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönoton Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien tinalla pinnoitettujen tuotteiden tuonnissa komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2025/393 ([5]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

1.4 **Myöhempi menettely**

(6) Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönoton perusteena olleiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen, jäljempänä 'päätelmien ilmoittaminen', jälkeen thaimaalainen vientiä harjoittava tuottaja Aditya Birla, taiwanilainen vientiä harjoittava tuottaja Nan Ya Plastics Corporation, kiinalaisten epoksintuottajien puolesta toimiva, China Petroleum and Chemical Industry Federation -toimialajärjestöön kuuluva epoksihartsia ja sen käyttösovelluksia käsittelevä komitea (Committee of epoxy resin and applications) ([6]), jäljempänä 'ERC', valituksen tekijä ja kaksi etuyhteydetöntä tuojaa, QR Polymers ja De Monchy, toimittivat kirjallisia huomautuksia alustavista päätelmistä väliaikaista tullia koskevan asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa.

(7) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuulemiset järjestettiin Aditya Birlan, Nan Yanin, valituksen tekijän, ERC:n sekä QR Polymersin ja De Monchyn kanssa.

(8) Komissio jatkoi kaikkien lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Tehdessään lopullisia päätelmiä komissio tarkasteli asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia ja tarkisti alustavia päätelmiään tarpeen mukaan.

(9) Komissio ilmoitti kaikille asianomaisille osapuolille olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien epoksihartsien tuonnissa ja päättää Korean tasavallasta peräisin olevien epoksihartsien tuontia koskevan tutkimuksen, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa tästä ilmoituksesta.

(10) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin myös mahdollisuus tulla kuulluiksi. Aditya Birlan kanssa järjestettiin kuuleminen 23. toukokuuta 2025.

(11) Komissio antoi 2. kesäkuuta 2025 täydentävän lopullisen ilmoituksen, jossa selitetään 8. toukokuuta 2025 annettujen lopullisten päätelmien johdosta saatujen huomautusten perusteella tehdyt oikaisut ja niiden perustelut.

(12) Aditya Birla esitti täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevia huomautuksia ja pyysi komissiota varmistamaan kaikkien asianomaisten osapuolten yhdenvertaisen kohtelun ja ottamaan huomioon lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitetut huomautukset. Täydentävissä lopullisissa päätelmissä komissio käsitteli ainoastaan lopullisia päätelmiä koskevien huomautusten jälkeen tehtyjä oikaisuja. Toisin kuin oli väitetty, kaikkia asianomaisia osapuolia kohdeltiin yhdenvertaisesti, koska kaikki lopullisia päätelmiä koskevat huomautukset oli käsitelty asianmukaisesti.

(13) Aditya Birlan kanssa järjestettiin kuuleminen 11. kesäkuuta 2025 ja QR Polymersin kanssa 20. kesäkuuta 2025.

1.5 **Vireillepanoa koskevat väitteet**

(14) ERC esitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen uudelleen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 6–8 kappaleessa käsitellyn väitteensä siitä, että sen menettelyllisiä puolustautumisoikeuksia oli rikottu vakavasti, koska ei-luottamukselliset yhteenvedot olivat puutteellisia ja tiettyjä perusasetuksen 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa lueteltuja vahinkotekijöitä ei ollut analysoitu Lisäksi Aditya Birla toisti väitteensä siitä, että komissio oli sallinut luottamuksellisen käsittelyn liian suurelle osalle valituksen tekijän esittämiä tietoja, ja katsoi tämän olevan puolustautumisoikeuden ja tehokkaan oikeussuojan vastaista. Aditya Birla väitti, että koska luotettavia ja muokkaamattomia tietoja ja todisteita ei ollut saatavilla, yritykset joutuivat toimimaan ilman täyttä varmuutta, eivätkä ne voineet varmistaa niiden tietojen luotettavuutta, joiden perusteella komissio oli tehnyt päätelmät väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa.

([5]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2025/393, annettu 26 päivänä helmikuuta 2025, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien epoksihartsien tuonnissa (EUVL L, 2025/393, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj).

([6]) Toimialajärjestön edustamiin osapuoliin kuuluvat Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd, Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co. Ltd, Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd ja Nantong Xingchen Synthetic Material Co. Ltd.

(15) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa todetaan (ks. johdanto-osan 10–12 ja 14 kappale), valituksen ei-luottamuksellinen versio ja siinä esitetyt todisteet, mukaan lukien vireillepanon jälkeen avoimeen asiakirja-aineistoon lisätyt tiedot ja viime kädessä komission väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esittämät laajat alustavat päätelmät, olivat riittävät, jotta osapuolet voivat ymmärtää kohtuullisesti näiden asiakirjojen olennaisen sisällön. Osapuolet eivät myöskään osoittaneet, miten yksityiskohtaisempien ei-luottamuksellisten yhteenvetojen tai täydentävän vahinkoanalyysin esittäminen valituksessa vaikuttaisi nykyiseen menettelyyn ja suojaisi osapuolten menettelyllisiä oikeuksia.

(16) Komissio oli tarkastellut valituksen tekijän esittämiä väitteitä objektiivisesti ja kattavasti ennen tutkimuksen vireillepanoa ja tehnyt myöhemmin riippumattoman tiedonhankintatutkimuksen, johon alustavat päätelmät perustuivat. Komissio ei siis tukeutunut valitukseen ja siinä esitettyihin väitteisiin, vaan teki omat päätelmänsä sekä alustavassa että lopullisessa vaiheessa tämän menettelyn aikana riippumattomasti saatujen asiaankuuluvien tietojen objektiivisen tarkastelun perusteella. Näin ollen ERC:n ja Aditya Birlan väitteet hylättiin.

(17) Aditya Birla väitti vastauksena päätelmien ilmoittamiseen myös, että komissio ei selittänyt, miksi mikro- ja makrotaloudellisten indikaattoreiden yhdistämistä pidettiin järkevänä. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10 kappaleessa jo selitettiin, komissio hyväksyi mikro- ja makrotaloudellisten indikaattoreiden osalta vaihteluvälien käytön unionin tuotannonalan rakenteen vuoksi. Vahinkoindikaattoreiden osalta esitetyt vaihteluvälit olivat joka tapauksessa riittävän yksityiskohtaisia, jotta toimitettujen tietojen olennainen sisältö voitiin kohtuullisesti ymmärtää ja kaikkien vahinkoindikaattoreiden kehityssuuntauksia voitiin arvioida, erityisesti kun kunkin indikaattorin osalta esitettiin myös tarkastelujaksoa koskeva indeksi.

(18) Aditya Birla väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että sen puolustautumisoikeuksia oli rikottu, koska tutkimusajanjaksoa oli muutettu eikä ajanjakso ollut sama valituksessa ja varsinaisessa menettelyssä. Vientiä harjoittava tuottaja tarkemmin sanottuna kyseenalaisti oikeusperustan, jonka nojalla komissio oli muuttanut tutkimusajanjaksoa yksipuolisesti. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 42 kappaleessa todetaan, perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan tutkimusajanjakson on tavallisesti katettava vähintään kuuden kuukauden jakso välittömästi ennen menettelyn aloittamista. Komissio voi tämän vaatimuksen puitteissa valita tutkimusajanjakson oman harkintansa mukaan, kunhan valittu ajanjakso mahdollistaa edustavien havaintojen tekemisen ja mahdollisimman tuoreiden tietojen käyttämisen. Perusasetus ei sisällä oikeudellista vaatimusta, jonka mukaan tutkimukseen valitun ajanjakson on oltava sama kuin valituksen tekijöiden valitsema ajanjakso. Tässä tapauksessa komissio valitsi tutkimusajanjaksoksi jakson, joka päättyi kolme kuukautta ennen tutkimuksen vireillepanoa, mikä on linjassa perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan ja vakiintuneen käytännön kanssa ja mahdollistaa samalla tietojen keräämisen unionin tuottajilta, vientiä harjoittavilta tuottajilta ja muista tilastolähteistä. Näin ollen Aditya Birlan väite hylättiin.

1.6 **Otanta**

(19) Otannasta ei esitetty huomautuksia. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21–34 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

(20) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Nan Ya pyysi, että tuotteen määritelmän ulkopuolelle jätetään erikoiskäyttöön tarkoitetut epoksihartsit, mukaan lukien epoksien novolakat, bromatut epoksihartsit ja BPF-epoksihartsit. Nan Ya esitti pyyntönsä uudelleen myös lopullisen päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimittamatta kuitenkaan uutta näyttöä asiasta. Kyseinen taiwanilainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että näiden tuotteiden valmistukseen käytetään eri raaka-aineita, niiden fysikaaliset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet ovat erilaisia (ne ovat kemiallisesti ja termisesti vakaampia ja kestävämpiä, tai niihin on sitoutunut vähän hiiltä), niillä on erityisiä käyttösovelluksia, ne ovat rajallisesti vaihtokelpoisia tavanomaisten epoksihartsien kanssa ja kuluttajat suhtautuvat

niihin eri tavalla. Lisäksi Nan Ya pyysi jättämään soveltamisalan ulkopuolelle kiinteät epoksihartsit, joiden tuotantoon käytetään Nan Yan mukaan eri prosessia (jossa on lisätuotantovaiheet) ja jotka ovat rajallisesti vaihtokelpoisia tavanomaisten nestemäisten epoksihartsien kanssa. Nan Yan mukaan näiden tuotteiden jättäminen tuotteen määritelmän ulkopuolelle ei heikennä polkumyyntitoimenpiteiden tehokkuutta, koska niiden osuus unionin markkinoista, kotimaisesta tuotannosta ja tuonnista on pieni. Lisäksi De Monchy huomautti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komission olisi harkittava biopohjaisten epoksihartsien ja epoksihartsien erikoislaatujen erottamista muista hartsilajeista, jotta luokitus ja tariffivaikutukset olisivat tarkoituksenmukaisemmat.

(21) Ensinnäkin vireillepanoilmoituksen 2 kohdan mukaan asianomaisten osapuolten, jotka halusivat toimittaa tuotteen määritelmää koskevia tietoja, oli tehtävä se 10 päivän kuluessa kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta (eli 11. heinäkuuta 2024 mennessä). Nan Ya ja De Monchy eivät kumpikaan esittäneet asiasta huomautuksia tai tietoja kyseisessä määräajassa.

(22) Toiseksi riitautetut epoksihartsilajit kuuluvat kaikki väliaikaista tullia koskevan asetuksen 1 artiklassa esitettyyn tuotteen määritelmään, jota osapuolet eivät riitauttaneet. Valituksessa, vireillepanoilmoituksessa ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa korostetaan ja niistä käy selvästi ilmi, että tarkasteltavana olevana tuotteena pidetään sekä koostumukseltaan tavanomaisia epoksihartseja että erikoishartseja. Tässä tapauksessa epoksihartsit määritellään kemiallisen peruskoostumuksen ja käytettyjen raaka-aineiden perusteella: kaikki väliaikaista tullia koskevan asetuksen 1 artiklassa määritellyt epoksihartsit, mukaan lukien erikoishartsit tai kiinteät epoksihartsit, ovat reaktiivisia epoksiryhmiä sisältäviä polymeerejä tai esipolymeerejä, joiden pohjana on epikloorihydriini ja alifaattinen tai aromaattinen alkoholiainesosa. Tämä tekee niistä tarkasteltavana olevan tuotteen.

(23) Komissio ei kiistä sitä, että johdanto-osan 20 kappaleessa kuvatuilla epoksihartsilajeilla voi olla erilaisia käyttötarkoituksia ja hieman erilaisia ominaisuuksia, lisätuotantovaiheita tai parempi suorituskyky, ne voivat olla vakaampia, kemiallisesti kestävämpiä tai ympäristöystävällisempiä tai näiden hartsien kysyntä ja vastaavasti niiden kotimainen tuotanto ja tuonti voivat olla vähäisiä. Erilaisten epoksihartsilajien fysikaaliset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ovat kuitenkin samanlaiset, niillä kaikilla on lämpökovettumisominaisuuksia ja niiden tuottamiseen käytetään samankaltaista tuotantoprosessia. Lisäksi samat asiakkaat ostavat tuottajilta sekä erikois- että perushartsilajeja. Näin ollen asiakkaiden käsitys on, että nämä tuotelajit ovat samankaltaisia, ja epoksihartsien myyntiin asiakkaille käytetään samoja tai vastaavia myyntikanavia. Myöskään se, että erikoishartseja on tuotettu unionissa tai tuotu pienempiä määriä, ei ole riittävä syy niiden menettelyn ulkopuolelle jättämiseen. Joka tapauksessa Nan Ya ja De Monchy eivät toimittaneet asiaankuuluvia ja todennettavissa olevia tietoja, joiden avulla komissio olisi voinut asianmukaisesti arvioida väitteen, joka koski tuotteen määritelmän ulkopuolelle sulkemista. Näin ollen Nan Yanin ja De Monchyn väitteet hylättiin perusteettomina.

(24) QR Polymers väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös, että komissio teki virheen, kun se ei ottanut kovetteita huomioon analyysissaan, vaikka kovetteiden raaka-aineena käytetään epoksihartsia ja niitä tarjotaan yhdessä epoksihartsien kanssa. Komissio muistutti, että vireillepanoilmoituksessa ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen 1 artiklassa määriteltiin selvästi tutkimuksessa käytetty tuotteen määritelmä. Tutkimus ei kuitenkaan kata tarkasteltavana olevan tuotteen jatkojalostustuotteita, vaikka tarkasteltavana olevaa tuotetta käytettäisiin niiden raaka-aineena, eikä tarkasteltavana olevan tuotteen kanssa myytyjä tuotteita. QR Polymers toisti väitteensä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja huomautti, että kovetteet eivät olleet epoksihartseista valmistettavia tuotteita vaan rinnakkaisia tuotteita, eivätkä ne olleet vain jokin satunnaisen paketin osa, vaan ne olivat ratkaisevan tärkeitä hartsien toiminnan kannalta ja päinvastoin. Komissio toisti, että kovetteet eivät kuuluneet tämän tutkimuksen tuotteen määritelmään riippumatta siitä, ovatko ne jatkojalostustuotteita vai epoksihartsien kanssa rinnakkain käytettäviä tuotteita. Edellä esitetyn perusteella QR Polymersin väitteet oli hylättävä.

(25) Koska tuotteen määritelmästä ja samankaltaisesta tuotteesta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44–55 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3. **POLKUMYYNTI**

3.1 **Kiinan kansantasavalta**

3.1.1 *Menettely normaaliarvon määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaisesti*

(26) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen 3.1.1 jakson päätelmät vahvistettiin.

3.1.2 *Normaaliarvo*

3.1.2.1 Merkittävien vääristymien esiintyminen

(27) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio sai huomautuksia ERC:ltä. ERC väitti ensinnäkin, ettei maaraportti täytä näytölle asetettuja, puolueettomuutta ja objektiivisuutta sekä riittävää todistusarvoa koskevia vaatimuksia. Se väitti, että koska maaraportti on tietoisesti laadittu siinä tarkoituksessa, että unionin tuotannonalojen olisi helpompi tehdä kaupan toimenpiteisiin liittyvä valitus, puolueeton ja objektiivinen analyysi Kiinan taloudesta ei ole missään nimessä todennäköinen. ERC esitti myös, että maaraportin todistusarvo on kyseenalainen, sillä siitä on tarkoituksellisesti jätetty pois tosiseikkoja, tekijöitä ja päätelmiä, jotka olisivat ristiriidassa tämän puolueellisen tarkoituksen kanssa tai heikentäisivät sitä.

(28) Toiseksi ERC väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta vaikuttaa olevan ristiriidassa Maailman kauppajärjestön (WTO) polkumyyntisopimuksen, jäljempänä 'WTO:n polkumyyntisopimus', kanssa. Sen mukaan WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2 kohdassa ei mainita merkittävien vääristymien käsitettä eikä sallita asianmukaisen edustavan maan tietojen tai kansainvälisten hintojen käyttämistä normaaliarvon määrittämiseen. WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2 kohdassa sallitaan erityisesti ainoastaan se, että laskennallista normaaliarvoa muodostettaessa käytetään alkuperämaan tuotantokustannuksia, joihin on lisätty kohtuullinen määrä hallinto-, myynti- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

(29) ERC:n mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta vaikuttaa olevan ristiriidassa polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 alakohdan ja valituselimen asiassa EU – Biodiesel (Argentina) (DS473), jäljempänä 'EU – Biodiesel', siitä tekemän tulkinnan kanssa. Sen mukaan tutkivien viranomaisten on käytettävä laskennallisen normaaliarvon laskemiseen tuottajille tai viejille tuotteesta tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia. Näin ollen ERC pyysi komissiota hyväksymään yhteistyössä toimineiden kiinalaisten viejien ilmoittamat kotimaan hinnat ja kustannukset.

(30) ERC:n väitteestä, jonka mukaan maaraportti ei ole objektiivinen eikä puolueeton, komissio huomautti, että maaraportti on kattava asiakirja, joka perustuu laajaan objektiiviseen näyttöön, muun muassa Kiinan viranomaisten julkaisemiin lakeihin, määräyksiin ja muihin virallisiin politiikka-asiakirjoihin, kansainvälisten organisaatioiden laatimiin kolmansien osapuolten raportteihin, akateemisiin tutkimuksiin ja tutkijoiden artikkeleihin sekä muihin luotettaviin, riippumattomiin lähteisiin. Maaraportti on ollut julkinen joulukuusta 2017 lähtien, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus esittää siitä sekä sen perustana olevasta näytöstä vastaväitteitä, täydentää niitä tai esittää niistä huomautuksia. Komissio on sen jälkeen tarkistanut maaraportin ja julkaissut päivitetyn version huhtikuussa 2024. Komissio totesi, että ERC ei esittänyt vastaväitteitä maaraportin asiasisällöstä eikä näytöstä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(31) Komissio katsoi myös, että 2 artiklan 6 a kohdan säännökset ovat täysin Euroopan unionin niiden WTO-velvoitteiden ja -oikeuskäytännön mukaisia, joihin ERC viittasi. Komissio totesi aluksi, että WTO:n raportissa "EU – Biodiesel" ei käsitelty perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan vaan asetuksen 2 artiklan 5 kohdan erityissäännöksen soveltamista. WTO:n lainsäädäntö, sellaisena kuin WTO:n paneeli ja valituselin ovat sitä tulkinneet asiassa "EU – Biodiesel", mahdollistaa kolmannen maan tietojen käytön asianmukaisesti oikaistuna silloin, kun tällainen oikaisu on tarpeen ja perusteltu. Jos viejämaassa esiintyy merkittäviä vääristymiä, sen kustannukset ja hinnat eivät sovellu normaaliarvon muodostamiseen. Tällaisessa tapauksessa tuotanto- ja myyntikustannukset muodostetaan perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohdan mukaan vääristymättömien hintojen tai vertailuarvojen perusteella, mukaan lukien sellaisen asianomaisen edustavan maan hintojen tai vertailuarvojen perusteella, jonka kehitystaso on sama kuin viejämaan. Näin ollen komissio hylkäsi ERC:n väitteen.

3.1.2.2 Edustava maa

(32) Aditya Birla kyseenalaisti päätelmien ilmoittamisen jälkeen komission päätöksen käyttää Malesiaa epikloorihydriinin (ECH) ja kaustisen soodan vääristymättömien vertailuarvojen lähteenä, vaikka Thaimaa valittiin vertailuarvojen lähteeksi kaikkien muiden tuotannontekijöiden, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton osalta.

(33) Komissio selvensi käyttäneensä Malesiaa vain kahteen tuotannontekijään eli ECH:hon ja kaustiseen soodaan, joissa Kiinasta peräisin olleen tuonnin osuus kaikesta tuonnista oli ECH:n osalta 75 prosenttia ja kaustisen soodan osalta 62 prosenttia, koska näiden tuotannontekijöiden tuontihintoja Thaimaahan pidettiin vääristyneinä. Aditya Birla ei selittänyt huomautuksissaan, miksi tämä olisi arviointivirhe, joten huomautus hylättiin.

(34) Aditya Birla toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen huolensa Malesian käytöstä ECH:n ja kaustisen soodan asianmukaisena vertailuarvojen lähteenä, vaikka Thaimaata käytettiin vertailukohtana muiden tuotantopanosten, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittojen osalta. Aditya Birla totesi, että käyttämällä vääristymättömien vertailuarvojen määrittämiseen kahta maata komissio teki oikeudellisen virheen, joka mitätöi koko tutkimuksen tulokset. Toisin sanoen se väitti, että jos tiettyjen tuotannontekijöiden vertailukohtana oli käytettävä Malesiaa, pääasiallinen edustava maa (eli Thaimaa) ei ollut oikea valinta.

(35) Aditya Birla viittasi oikeuskäytäntöön ([7]) ([8])„ joka koski polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 ([9]), jonka voimassaolo on päättynyt, 2 artiklan 5 kohdan a alakohtaa. Siinä säädettiin muihin kuin markkinatalousmaihin sovellettavasta menetelmästä. Lisäksi Aditya Birla viittasi asiaan T-326/21, jossa unionin tuomioistuin vahvisti komission velvollisuuden ottaa huomioon kaikki olennaiset ja merkitykselliset seikat pitäessään tietyn maan valitsemista asianmukaisena ja korosti, että näitä seikkoja on tutkittava riittävän huolellisesti sen varmistamiseksi, että tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvo oli määritetty asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla ([10]). Tämän perusteella Aditya Birla esitti, että komission olisi joko valittava toinen edustava maa tai päätettävä nykyinen tutkimus ja aloitettava uusi tutkimus.

(36) Komissio hylkäsi Aditya Birlan väitteen. Aditya Birla ei selittänyt, miksi perusasetuksen 2 artiklan 6 a kohta ei sallisi toisen maan käyttämistä tiettyjen tuotannontekijöiden vertailuarvojen määrittämiseen komission päätellessä, että ne olivat tietyssä tapauksessa asianmukaisimmat. Aditya Birlan esittämä oikeuskäytäntö on joko epäolennainen tai ei tue sen väitettä. Yrityksen esiin tuomat kaksi 1990-luvulta peräisin olevaa asiaa koskivat polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 2423/88, jonka voimassaolo on päättynyt, 2 artiklan 5 kohdan a alakohtaa ja tuolloin muihin kuin markkinatalousmaihin sovellettua menetelmää. Lisäksi komissio on noudattanut kaikilta osin unionin tuomioistuimen asiassa T-326/21 asettamaa vaatimusta: se on tutkinut perusteellisesti kaikki olennaiset ja merkitykselliset seikat edustavan maan valitsemiseksi ja toiminut tarvittavaa huolellisuutta noudattaen sen varmistamiseksi, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen normaaliarvo määritettiin asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla. Ei myöskään ole harvinaista, että valittu edustava maa ei sovellu jokaiseen yksittäiseen tuotannontekijään. Aditya Birlan väitteen hyväksyminen johtaisi siihen, että 2 artiklan 6 a kohtaa ja merkittävien vääristymien menetelmää ei voitaisi lainkaan soveltaa huomattavassa määrässä tapauksia. Lisäksi pyynnön esittäjän väitteessä jätetään huomiotta se, että 2 artiklan 6 a kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu lähteiden luettelo ei ole tyhjentävä ja että kyseisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ei edellytetä vain yhden asianmukaisen edustavan maan valintaa. Siinä pikemminkin annetaan ohjeita siitä, miten valinta tehdään, jos käytettävissä on useita asianmukaisia edustavia maita. Näin ei ole tässä tapauksessa, koska Thaimaa ei selvästikään ollut asianmukainen ECH:n osalta, mitä Aditya Birla ei edes kiistänyt.

([7]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 22.10.1991, Detlef Nölle, joka käyttää liikenimeä "Eugen Nölle" v. Hauptzollamt Bremen-Freihafen, C-16/90, ECLI:EU:C:1991:402, 13 kohta.

([8]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 29.5.1997, Rotexchemie International Handels GmbH & Co. v. Hauptzollamt Hamburg-Waltershof, C-26/96, ECLI:EU:C:1997:261, 23 kohta.

([9]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2423/88, annettu 11 päivänä heinäkuuta 1988, polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EYVL L 209, 2.8.1988, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1988/2423/oj).

([10]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.6.2023, Guangdong Haomei New Materials ja Guangdong King Metal Light Alloy Technology v. komissio, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:347, 128 kohta.

3.1.2.3 Vääristymättömät kustannukset ja vertailuarvot

(37) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Jiangsu Sanmu huomautti, että komissio käytti kaustisen soodan vertailuhintana GTA:ssa esitettyä Malesian tuonnin hintaa, joka koskee ”natriumhydroksidia (kaustista soodaa) vesiliuoksena (natronlipeä)”. Jiangsu Sanmu väitti, että tämä hinta ei kuvasta tarkasti kahta sen epoksihartsien tuotantoprosessissa käytettyä kaustisen soodan laatua (joiden pitoisuudet ovat 32 % ja 50 %). Se ehdotti, että sen sijaan käytettäisiin sellaisten kansainvälisten vertailuhintojen keskiarvoa, joiden lähteenä ovat teollisuuden tarjoajat Dow Jones -tytäryhtiö Opis' Chemical Market Analytics ([11]) (CMA) ja Argus Chemical Market Reports ([12]). Niissä ilmoitetaan 100-prosenttisen luokan eli kiinteän kaustisen soodan hinnat Kaakkois-Aasiassa kuljetus ja rahti maksettuina, jäljempänä 'CFR'. Kaustisen soodan eri laatujen hinta saadaan kertomalla 100-prosenttisen laadun hinta pitoisuuden prosenttiosuudella. Tällä menetelmällä 32-prosenttisen laadun hinnaksi saadaan 0,98 CNY/kg ja 50-prosenttisen laadun hinnaksi 1,53 CNY/kg.

(38) Komissio myönsi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139 kappaleessa, että GTA:ssa esitetty hinta koski kaustisen soodan eri laatujen sekoitusta eikä siellä esitetty tarkkoja vertailuarvoja vientiä harjoittavien tuottajien käyttämille laaduille. Koska kyseisessä vaiheessa ei kuitenkaan ollut tarkempia vaihtoehtoja, komissio päätti käyttää GTA:n tietoja. Jiangsu Sanmun ehdottamassa menetelmässä etuna oli, että hinnat voitiin määrittää pitoisuuksien perusteella käyttämällä tunnustettuja kemiansektorin vertailuarvoja, joissa annetaan toisistaan riippumattomasti lähes samat luvut kaustiselle soodalle. Tämän tuloksena komissio tarkisti kaikkien otokseen valittujen kiinalaisten tuottajien polkumyyntimarginaaleja johdanto-osan 34 kappaleessa esitettyjen vertailuarvojen perusteella.

(39) Koska toimitetut hinnat ilmoitettiin CFR-tasolla (kuljetus ja rahti maksettuina) eikä normaaliarvon laskennassa käytetyllä CIF-tasolla (kuljetus, vakuutus ja rahti maksettuina), komissio sovelsi vakuutusta koskevaa korjauskerrointa. Julkisesti saatavilla olevien lähteiden mukaan merirahdin vakuutusmaksut ovat tavallisesti 0,2–2 prosenttia lähetyksen arvosta ([13]) tavaroiden luonteesta riippuen. Otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta saatujen todennettujen tietojen mukaan epoksihartsien kuljetuksesta maksetut vakuutuskustannukset olivat 0,1–0,5 prosenttia lähetyksen arvosta. Koska kaustisen soodan kuljettaminen on vaarallisempaa kuin epoksihartsien, komissio lisäsi CFR-lukuihin yhden prosentin vakuutusmaksun, jotta kaustisen soodan CIF-tason hinnoille saatiin lopulliset vertailuarvot. Tämä prosenttiosuus kuuluu tuotannonalalla havaitun vaihteluvälin piiriin ja kuvastaa syövyttävän kemikaalin, kuten kaustisen soodan, kuljetukseen liittyvää suurempaa riskiä. Tällaisten aineiden kuljettaminen edellyttää tehostettuja turvatoimia ja tiukempia käsittelymenettelyjä. Näin ollen 1 prosentin vakuutusmaksu edustaa varovaista mutta kohtuullista keskipistettä, jolla varmistetaan oikeudenmukainen ja riskioikaistu vertailu mutta vältetään yliarvioimista.

(40) Sinochem väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio oli yliarvioinut kaustisen soodan kuljetukseen sovellettavan vakuutusmaksun. Se väitti, että vaikka kaustinen sooda on vaarallisempaa kuin epoksihartsit, tämä ei yksin ollut riittävä perustelu korkeammalle vakuutusmaksulle. Sinochem väitti, että kaustiseen soodaan olisi sovellettava samaa maksua kuin epoksihartseihin, koska kaustinen sooda on epoksihartsien valmistuksessa käytettävä raaka-aine.

(41) Sinochem ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä, joka tukisi väitettä siitä, että vaikka kaustinen sooda on vaarallisempaa kuin epoksihartsit, tuotteiden kuljetusten vakuutuskustannukset olisivat samat. On myös tunnettu tosiasia, että raaka-aineiden fysikaalis-kemialliset ominaisuudet, kuten syövyttävyys, voivat olla erilaiset kuin lopputuotteiden ja että suurempi syövyttävyys voi johtaa korkeampaan vakuutusmaksuun ([14]). Tämän vuoksi väite hylättiin.

(42) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sanmu kiisti komission ehdottaman Thaimaan työvoimakustannuksista käytetyn vertailuarvon (10,2 % tuntipalkasta), joka koostui työnantajan osuudesta (5,2 %) ja työntekijän osuudesta (5 %). Sanmu oli samaa mieltä siitä, että työnantajan maksut olivat 5,2 prosenttia, mutta huomautti, että työnantaja ei vastaa työntekijää koskevista lisämaksuista, joten ne olisi jätettävä työvoimakustannusten vääristymättömän vertailuarvon laskemisen ulkopuolelle.

([11]) https://cma.opisnet.com/?utm_term=&utm_campaign=&utm_source=adwords&utm_medium=ppc&gad_source=1.
([12]) https://view.argusmedia.com/chemicals-market-reports.html.
([13]) https://freightinsurancecoverage.com/process/marine-cargo-insurance-cost.
([14]) https://traderiskguaranty.com/trgpeak/top-5-impact-insurance-costs.

(43) Komissio suostui siihen, että laskelmassa otetaan huomioon vain työnantajan suoraan maksamat sosiaalimaksut (eli 5,2 %), ja tarkisti työvoimakustannusten vääristymättömän vertailuarvon laskemista sen mukaisesti.

(44) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sanmu toisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 146 kappaleessa esittämänsä huomautuksen, jonka mukaan käyttämällä oletuksena 40:tä viikkotyötuntia aliarvioidaan todellinen työaika, jossa olisi otettava huomioon myös ylityöt. Väitteensä tueksi Sanmu viittasi Kansainvälisen työjärjestön (ILO) tilastotietokantaan, erityisesti työvoimatutkimusta koskevaan datajoukkoon, joka kattaa Thaimaan valmistusteollisuuden ([15]). Kyseisen lähteen perusteella Thaimaan valmistusteollisuuden keskimääräinen viikoittainen työaika oli 47,2 tuntia.

(45) Komissio otti huomioon Sanmun toimittaman asiakirjoilla osoitetun näytön ja muutti työvoimakustannusten vääristymättömän vertailuarvon laskemista käyttämällä Thaimaan osalta 47,2:ta tuntia viikossa.

(46) Johdanto-osan 43 ja 45 kappaleessa käsiteltyjen muutosten tuloksena tarkistettu työvoimakustannusten vertailuarvo on 15,01 CNY/tunti.

(47) Sanmu väitti myös, että komission määrittämä sähkön vääristymätön vertailuarvo sisälsi 7 prosentin arvonlisäveron ([16]). Sanmu totesi, että Thaimaassa teollisille käyttäjille myönnetään täysi arvonlisäveron palautus ja että yritykset voivat hakea palautusta tuotantopanoksista maksetusta arvonlisäverosta ([17]). Tästä syystä Sanmu pyysi komissiota vähentämään 7 prosentin arvonlisäveron sähköä koskevasta vääristymättömästä vertailuarvosta.

(48) Komissio hylkäsi tämän väitteen. On yleisesti tiedossa, että Thaimaassa sähkön hinnat ilmoitetaan ilman arvonlisäveroa. Sanmun väite perustuu virheelliseen tietoon, joka on todennäköisesti johtunut englanniksi tehdyssä käännöksessä olevasta virheestä. Valtion omistamien sähköntoimittajien (Thaimaan sähköviranomaisen ja Thaimaan maakunnallisen sähköviranomaisen) ja energia-alan sääntelyviranomaisen (Thai Energy Regulatory Commission, ERC) virallisilla verkkosivuilla todetaan selvästi, että mainitut tariffit eivät sisällä arvonlisäveroa. Nämä verkkosivustot ovat luotettavia lähteitä Thaimaan sähkön hinnoille. Alustoilla ilmoitetaan julkisesti, että hinnat eivät sisällä arvonlisäveroa.

(49) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sanmu väitti, että vääristymätöntä vertailuarvoa sähkölle Thaimaassa määrittäessään komissio ei ollut perustellut, miksi se oli käyttänyt Thaimaan asiaan liittyvän säädöksen mukaista tariffitaulukkoa nro 4 (eli ”suuret yleiset käyttäjät”). Kyseinen tariffitaulukko vastaa merkittävimmästä energiankulutuksesta (keskimääräinen energiankulutus yli 250 000 kWh kuukaudessa), ja siinä on korkeampi sähkön perushinta. Sanmu pyysi komissiota käyttämään viitteenä asianmukaisinta sähkönkulutusluokkaa otokseen valitun thaimaalaisyrityksen Aditya Birlan todennettujen kulutusmäärien perusteella.

(50) Komissio päätteli asiakirja-aineistossa saatavilla olevien tietojen perusteella, että epoksin tuottajat oli asianmukaista luokitella kuluttajaryhmään ”suuret yleiset käyttäjät”. Kaikkien otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien sähkönkulutusmäärät tutkimusajanjaksolla itse asiassa vahvistivat, että tariffiluettelon nro 4 eli suurten yleisten käyttäjien valinta oli asianmukainen.

(51) Sinochem Group vastusti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen jännitetason ”4.2.3 22 kV” käyttöä sähkökustannusten laskennassa ja viittasi jo tarkastuskäynnin aikana toimitettuun näyttöön siitä, että sen vientiä harjoittavat tuottajat on liitetty 110 kV:n verkkoon. Sinochem pyysi käyttämään sen sijaan jännitetasoa ”4.2.1: 69 kV ja sitä suurempi”.

(52) Komissio hyväksyi tämän väitteen ja tarkisti kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien sähkön vertailuarvoa tämän mukaisesti.

(53) Sanmu havaitsi päätelmien ilmoittamisen jälkeen kirjoitusvirheen painotettua keskimääräistä sähkönhintaa koskevassa laskelmassa (THB/CNY kilowattituntia kohti).

([15]) ILO, Labor Force Statistics database, ”Mean weekly hours actually worked per employed person by sex and economic activity – Annual”, Thaimaa (https://rshiny.ilo.org/dataexplorer35/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A&ref_area=THA).

([16]) Thaimaan investointivirasto (https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs&utm).

([17]) PWC, ”Thailand; Corporate – Other Taxes” (https://taxsummaries.pwc.com/thailand/corporate/other-taxes?utm).

(54) Komissio päätti Sanmulta saamansa huomautuksen ja laskelman oikaisemisen jälkeen käyttää kaikkien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien toimittamia yksityiskohtaisia sähkönkulutustietoja. Yleisen painotetun keskiarvon käyttämisen sijaan komissio määritti yrityskohtaisen sähkön vertailuarvon. Vertailuarvo laskettiin kullekin otokseen valitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle niiden huippukuormitusajan ja muun ajan sähkönkulutuksen perusteella, jos tällaiset tiedot olivat saatavilla. Raportoituun käyttöön sovellettiin sen jälkeen soveltuvia huippukuormitusajan ja muun ajan hintoja. Jos tuottaja ei ollut eritellyt huippukuormitusaikana ja sen ulkopuolella kuluttamansa sähkön määriä, komissio käytti huippukuormitusajan määriä ja oletti, että kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan huippukuormitusajan ulkopuolella kulutetut määrät eivät olleet saatavilla.

(55) Lisäksi komissio päätti sisällyttää sähkön vertailuarvoon sekä kysyntä- että palvelumaksun, jotta vertailuarvo vastaisi täysin sähkön kustannuksia edustavassa maassa. Palvelumaksu ilmaistiin kiinteänä määränä kuukaudessa, kun taas kysyntämaksu määritettiin varovaisesti lasketun sähkön kysynnän (kilowatteina) perusteella. Sähkön kysyntä puolestaan määritettiin jakamalla huippukuormitusaikana kulutetun kokonaisenergian määrä tuotantotuntien lukumäärällä.

(56) Sinochem Group kyseenalaisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen menetelmän, jolla komissio jakoi yrityskohtaiset sähköluokat huippukuormitusajan ja sen ulkopuolisen ajan kulutukseen, ja pyysi luokittelemaan tietyt luokat uudelleen.

(57) Komissio hyväksyi tämän väitteen ja muutti sähköluokkia perustelluissa tapauksissa.

(58) Sanmu ja Sinochem kyseenalaistivat lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen sen, että komissio piti huippukuormitusajan kulutuksena niiden yritysten koko sähkönkulutusta, jotka eivät tehneet eroa huippukuormitusajan ja sen ulkopuolisen ajan kulutuksen välillä. Sanmu väitti, että Thaimaan investointivirasto ([18]) on toimittanut julkisia tietoja huipputunneista. Sinochem puolestaan ehdotti, että siihen yritykseen, joka ei ollut ilmoittanut huippukuormitusajan ja sen ulkopuolisen ajan kulutustaan, sovellettaisiin nämä tiedot ilmoittaneiden Sinochem-ryhmään kuuluvien yritysten keskimääräistä huippukuormitusajan ja sen ulkopuolisen ajan kulutusta.

(59) Komissio tarkasteli tätä väitettä ja oli samaa mieltä siitä, että tuotantoprosessin jatkuvan ympärivuorokautisen luonteen vuoksi sähkönkulutus oli kohtuullista jakaa käyttöaikatariffin mukaisesti. Thaimaan sähköviranomainen ([19]) julkaisee käyttöaikatariffijärjestelmän mukaisen huipputuntien aikataulun, jossa huipputuntien määritellään olevan kello 9.00–22.00 maanantaista perjantaihin. Tämä vastaa 13:a tuntia päivässä viitenä päivänä viikossa eli noin 38,7:ää prosenttia viikon kaikista tunneista.

(60) Tämän mukaisesti komissio kohdensi 38,7 prosenttia koko sähkönkulutuksesta huippukulutukseksi niiden yritysten osalta, jotka eivät toimittaneet erittelyä sähkönkulutuksesta kellonajan mukaan. Tämä osuus on hyvin linjassa tarkkoja kulutustietoja toimittaneiden yritysten ilmoittaman huippukulutuksen osuuden kanssa.

(61) Sinochem kyseenalaisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen menetelmän, jolla komissio oli laskenut huippukuormituksen. Sinochemin mukaan huippukuormitus olisi laskettava vastaajien todellisten tietojen perusteella, eikä sitä tulisi arvioida johdanto-osan 62 kappaleessa selitetyn menetelmän mukaisesti.

(62) Komissio määritti kilowatteina ilmoitetun huippukuormituksen (eli suurin sähkön kysyntä tiettynä hetkenä) jakamalla huippukulutuksen kokonaismäärän huipputuntien aikana työskennellyllä keskimääräisellä työtuntimäärällä. Se käytti huippukulutuksen laskemiseen joko vastaajien toimittamia tietoja tai niiden yritysten osalta, jotka eivät erotelleet huipputuntien ja niiden ulkopuolisen ajan kulutusta, johdanto-osan 56 kappaleessa kuvailtua kohdentamismenetelmää. Komissio katsoi tämän menetelmän olevan luotettava ja johdonmukainen kaikissa yrityksissä. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

(63) Komissio laski johdanto-osan 49–59 kappaleessa käsiteltyjen huomautusten perusteella sähkön vertailuarvon uudelleen kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle erikseen.

([18]) https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs.
([19]) https://www.mea.or.th/en/our-services/tariff-calculation/other/-LDELdOY73W3K.

(64) Täydentävien lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sinochem selvensi johdanto-osan 59 kappaleessa kuvattua väitettään sähkönkulutuksestaan (kWh), jonka perusteella kysyntämaksu määritettiin. Komissio tutki väitteen ja päätteli, että sen hyväksymisellä ei olisi vaikutusta Sinochem-konsernin polkumyyntimarginaaliin. Näin ollen huomautus oli perusteeton.

(65) Johdanto-osan 47 kappaleen tavoin Sanmu tiedusteli myös, sisältyikö komission määrittämään maakaasun vääristymättömään vertailuarvoon 7 prosentin arvonlisävero.

(66) Komissio oli laskenut maakaasun vääristymättömän vertailuarvon Thaimaan energiaministeriön toimittamien kulutustietojen ([20]) perusteella. Se oli jakanut Thaimaassa vuonna 2023 kulutetun maakaasun kokonaisarvon vastaavalla kokonaismäärällä. Tuloksena ollut yksikköarvo ei sisältänyt arvonlisäveroa. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(67) Sanmu toisti päätelmien ilmoittamisen jälkeen pyyntönsä saada tutustua kokonaisuudessaan sen yrityksen (Aditya Birlan) tilinpäätöstietoihin, jota käytetään myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton vääristymättömän arvon määrittämiseen Thaimaassa. Sanmu väitti, että vuosien 2023 ja 2024 tuloslaskelmat eivät sisältäneet liitetietoja tai selityksiä, eivätkä osapuolet tämän vuoksi saaneet käsitystä siitä, miten myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset oli laskettu. Sanmu huomautti erityisesti, että komission olisi vähennettävä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista kaikki suorat myyntikustannukset, kuten kuljetukseen liittyvät kustannukset ja provisiot.

(68) Komissio pyysi Aditya Birlalta lupaa käyttää viejien kyselylomakkeessa ilmoitettuja kuljetuskustannuksia ja vähentää nämä kustannukset lasketuista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista ja sai luvan tehdä näin. Näin ollen komissio muutti normaaliarvon määrittämiseen käytettyjen myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten vääristymätöntä ja kohtuullista määrää 18,0 prosentista 12,6 prosenttiin.

3.1.2.4 Tuotantokustannukset – muut huomautukset

(69) Jiangsu Ruiheng oli väittänyt ennakkoilmoituksen jälkeen, että komissio oli yliarvioinut polkumyyntimarginaalin laskemisessa käytetyt yleiskustannukset. Yritys väitti erityisesti, että komissio kohdensi tuotantoketjun alkupään tuotantovaiheiden kaikki yleiskustannukset epoksihartseihin sen sijaan, että ne jaettaisiin epoksihartsin tuotantoon tarvittavan todellisen kulutuksen perusteella.

(70) Toisin kuin Jiangsu Ruiheng väitti, komissio kohdensi vertikaalisesti integroidun prosessin kussakin vaiheessa aiheutuneet yleiskustannukset suhteessa sen epoksihartsien tuotantoon käytettyihin tuotoksiin ja varmisti, että kustannustenjako oli paikkansapitävä eikä sisältänyt yliarviointia. Arviointi tehtiin tarkastuskäynnin aikana yhteistyössä yrityksen kanssa, ja tulokseksi saatuja kustannuksia käytettiin polkumyyntimarginaalin laskemiseen tekemättä muutoksia. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(71) Ennakkoilmoituksen jälkeen JKYC totesi, että se oli ilmoittanut vahingossa tuotantokustannukset yhdestä tuotelajista, joka ei ollut tarkasteltavana oleva tuote ja jota ei ollut viety unioniin. Näin ollen JKYC pyysi komissiota laskemaan polkumyyntimarginaalin uudelleen ilman kyseistä tuotelajia.

(72) Komissio tarkasteli väliaikaisessa polkumyyntimarginaalissa käytettyjä todennettuja valmistuskustannuksia koskevaa aineistoa ja vahvisti, että yksi tuotelaji ei kuulunut tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Komissio siis laski polkumyyntimarginaalin uudelleen ilman kyseistä tuotelajia.

3.1.2.5 Normaaliarvoa koskevat päätelmät

(73) Komissio on käsitellyt edellä kaikki normaaliarvoa koskevat huomautukset ja tarkistanut tarvittaessa päätelmiään edellä kuvatulla tavalla. Muut väliaikaista tullia koskevan asetuksen 3.1.2 jaksossa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

3.1.3 *Vientihinta ja vertailu*

(74) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmät vientihinnasta ja vertailusta vahvistettiin.

([20]) https://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static.

3.1.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(75) Kuten 3.1.2 jaksossa kuvataan, komissio tarkisti polkumyyntimarginaaleja asianomaisten osapuolten huomautusten perusteella.

(76) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
Sinochem-ryhmä, johon kuuluvat yritykset — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	23,0
Kaikki muu Kiinasta peräisin oleva tuonti	33,0

3.2 **Korean tasavalta**

3.2.1 *Normaaliarvo*

(77) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä huomautti, että kaksi otokseen valittua korealaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden osuus Korean epoksihartsien tuotannosta oli valituksen tekijän arvion mukaan 85–95 prosenttia, näytti antaneen virheellisiä tietoja ECH-toimitustensa lähteestä. Koreassa epoksihartsin tuotantoon käytetystä ECH:sta 28–32 prosenttia tuodaan Kiinasta, ja nämä viejät vastasivat lähes kaikkien epoksihartsien tuotannosta Koreassa. Näin ollen oli matemaattisesti epätodennäköistä, että otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet käyttäneet kiinalaista ECH:ta.

(78) Valituksen tekijä väitti lisäksi, että Koreaa koskevan normaaliarvon ei pitäisi perustua kotimaan hintoihin, joita Kiinasta lähtöisin olevat vääristymät alensivat merkittävästi, mikä aiheutti Koreassa perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun erityisen markkinatilanteen. Tämän vuoksi normaaliarvo olisi muodostettava kustannusten perusteella, ja ECH:n hinta Koreassa olisi korvattava asianmukaisella vertailuarvolla. Valituksen tekijä ehdotti, että käytettäisiin ECH:n hintaa Pohjois-Amerikassa tai Länsi-Euroopassa.

(79) Komissio vahvisti, että tarkasteltuaan raaka-aineiden ostotapahtumat, myös määritettyään tavaroiden alkuperämaat, se totesi, että Kiina ei ollut kahden otokseen valitun viejän tärkein ECH:n hankintalähde. Lisäksi se totesi, että Kiinasta tulevan ECH:n ostohinta oli yhdenmukainen viejien keskimääräisen ostohinnan kanssa tutkimusajanjaksolla, mukaan lukien viejien ostohinta useista muista lähtömaista kuin Kiinasta, kuten Euroopan unionista.

(80) Erityistä markkinatilannetta koskevan väitteen osalta komissio huomautti, että ECH:n pääasiallinen maailmanlaajuinen viejä ei ollut Kiina, vaan Thaimaa. Thaimaa vei ECH:ta tutkimusajanjaksolla maailmanlaajuisesti yli 108 000 Mt, kun Kiinan vientimäärä oli 58 000 Mt. Thaimaa oli myös Aasian alueen merkittävin viejä. Lisäksi Thaimaan keskimääräinen vientihinta oli sama kuin Kiinan keskimääräinen vientihinta. Näin ollen sekä Kiinalla että Thaimaalla oli tuotantokapasiteettinsa ja vientistrategioidensa perusteella todennäköisesti ratkaiseva rooli ECH:n hintojen määrittämisessä koko Aasian alueella. Lisäksi ECH:n hintoihin Aasiassa ovat saattaneet vaikuttaa monet muut tekijät, mukaan lukien teollisten sektoreiden, kuten rakennusalan ja pinnoitteiden, kysyntä ([21]). Alueen tuottajien voimakas keskinäinen kilpailu on myös voinut auttaa pitämään hinnat kilpailukykyisinä. Näin ollen ECH:n hintojen tason määrittäminen Koreassa pelkästään Kiinasta tulevan tuonnin tasolle ei välttämättä kuvasta täysin Aasian alueella vallitsevaa monimutkaista markkinadynamiikkaa.

([21]) https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/epichlorohydrin-55.

(81) Tämän ja valituksen tekijän toimittamien tietojen perusteella komissio ei voinut päätellä, että ECH:n ylikapasiteetti Kiinassa olisi johtanut keinotekoisen alhaisiin ECH:n hintoihin naapurimarkkinoilla, Korea mukaan luettuna, ja kyennyt aiheuttamaan erityisen markkinatilanteen. Näin ollen se katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaiset kustannusten oikaisun edellytykset eivät täyttyneet.

(82) Komissio hylkäsi edellä käsitellyn väitteen ja vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen havainnot Koreaa koskevasta normaaliarvosta.

3.2.2 *Vientihinta*

(83) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 207–208 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3.2.3 *Vertailu*

(84) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 209–214 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3.2.4 Polkumyyntimarginaalit

(85) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 215–220 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3.3 **Taiwan**

3.3.1 *Normaaliarvo*

(86) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 221 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3.3.2 *Vientihinta*

(87) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 223–224 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3.3.3 *Vertailu*

(88) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Nan Ya totesi, että normaaliarvo ja vientihinta eivät olleet vertailukelpoisia Taiwanin kotimarkkinoiden ja unionin vientimarkkinoiden tilauskohtaisten määrien erojen vuoksi.

(89) Tutkimuksen aikana Nan Ya ei kyennyt esittämään tai toimittamaan mitään näyttöä, joka osoittaisi, että kauppamäärät koti- ja vientimarkkinoiden välillä olisivat olleet erilaisia tai että tilauskohtainen määrä olisi ollut hintojen määrityksen kannalta merkityksellinen tekijä. Nan Ya ei myöskään esittänyt mitään näyttöä määrään perustuvista alennuksista eikä muuta näyttöä, joka tukisi väitettä siitä, että suuremmat myyntimäärät johtaisivat väistämättä alennettuihin hintoihin.

(90) Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.3.4 *Polkumyyntimarginaalit*

(91) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 231–233 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3.4 **Thaimaa**

(92) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Aditya Birla huomautti, että komissio ei ollut ottanut Aditya Birlan ennakkoilmoituksesta esittämiä huomautuksia huomioon väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Aditya Birla toisti huomautuksensa myös kahdessa erillisessä huomautuksessa, jotka se esitti lopullisten päätelmien ilmoittamisesta. Molemmissa huomautuksissa pääosin toistettiin samat väitteet, jotka oli esitetty jo päätelmien ilmoittamisen jälkeen, eikä niissä esitetty uutta näyttöä, joka muuttaisi lopullisten päätelmien ilmoittamisessa esitettyjä päätelmiä.

(93) Kuten johdanto-osan 4 kappaleessa selitetään, ennakkoilmoituksesta saatiin esittää vain laskelmien tarkkuuteen liittyviä huomautuksia. Tämä vahvistettiin myös asianomaisille osapuolille jaetuissa ennakkoilmoitusasiakirjoissa. Aditya Birlan ennakkoilmoituksesta esittämät huomautukset ylittivät tämän soveltamisalan, ja niissä käsiteltiin asioita, jotka oli tuotava esiin ja käsiteltävä vasta väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.4.1 *Normaaliarvo*

(94) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Aditya Birla totesi, että komissio käytti virheellisesti kotimarkkinoiden tosiasiallisia voittoprosentteja sellaisille tuotelajeille, joiden myynti kotimarkkinoilla ei täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettua viiden prosentin kynnysarvoa. Aditya Birlan mukaan tämä tarkoitti, että myynti poikkesi tavanomaisesta kaupankäynnistä. Aditya Birlan mukaan tämä oli vastoin kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 kohtaa, ja komission olisi sen sijaan pitänyt käyttää kaikkeen tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneeseen kotimaan myyntiin perustuvaa voittomarginaalia asianomaisesta tuotelajista riippumatta. Aditya Birla toisti huomautuksensa myös kahdessa lopullisiin päätelmiin esittämässään huomautuksessa esittämällä uudelleen aiemmat perustelunsa. Se ei kuitenkaan toimittanut uutta näyttöä, joka olisi muuttanut lopullisten päätelmien ilmoittamisessa esitettyjä päätelmiä.

(95) Komissio totesi, että – toisin kuin Aditya Birla esitti – ei katsota, että kotimaan myyntimäärä, joka ei ole vähintään viisi prosenttia saman tuotelajin viennistä, poikkeaisi tavanomaisesta kaupankäynnistä. Itse asiassa perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa viitataan siihen, että samankaltaisen tuotteen myynti **tavanomaisessa kaupankäynnissä** on riittämätöntä (lihavointi lisätty). Liiketoimet, joiden perusteella perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisessa normaaliarvojen muodostamisessa käytettyjen asianomaisten tuotelajien myynnistä saatu tosiasiallinen voitto määritettiin, olivat kannattavia, ja ne oli näin ollen toteutettu tavanomaisessa kaupankäynnissä. Näin ollen olettamus, jonka mukaan komission käyttämä voitto perustui muussa kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutettuihin liiketoimiin, oli asiasisällöltään virheellinen.

(96) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Aditya Birla näytti sekoittavan myynnin, joka poikkesi tavanomaisesta kaupankäynnistä (perusasetuksen 2 artiklan 4 kohta), myyntiin, joka ei läpäissyt kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua edustavuustestiä. Pelkästään se, että myynnin määrä oli perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti riittämätön, ei tarkoita, että myynti poikkesi tavanomaisesta kaupankäynnistä. Kuten johdanto-osan 95 kappaleessa todetaan, asiaan liittyvien tuotelajien tosiasiallisen voiton laskemiseen käytetyt liiketoimet toteutettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(97) Valitukseen siitä, että asiaan liittyvien tuotelajien normaaliarvon muodostamisessa käytetty voitto perustui myyntitapahtumiin, jotka eivät läpäisseet perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa määritettyä 5 prosentin kynnysarvoa, komissio vastasi seuraavasti:

(98) Jos tavanomaisessa kaupankäynnissä toteutunut kotimarkkinamyynti on ollut riittämätöntä (eli sen määrä oli alle 5 % tarkasteltavana olevan tuotteen myynnin määrästä unioniin), kuten asiaan liittyvien tuotelajien tapauksessa, normaaliarvo voidaan laskea joko alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa, tai edustavien vientihintojen perusteella ([22]). Tältä osin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa noudatetaan WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2 kohdan määräyksiä.

(99) Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaiseen laskelmaan käytettävien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton osalta perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa ja WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.2 alakohdassa määrätään muun muassa, että myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan viejän tai valmistajan samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää kolmella vaihtoehtoisella tavalla.

([22]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio 1.10.2014, neuvosto v. Alumina, C-393/13 P, ECLI:EU:C:2014:2245, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

(100) Koska perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohta vastaavat suurelta osin WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2 kohtaa ja 2.2.2 alakohtaa, niitä olisi mahdollisuuksien mukaan tulkittava polkumyyntisopimuksen mukaisesti ([23]).

(101) Kuten pysyvä valituselin totesi asiassa ”Euroopan yhteisöt – putkien liitososat” ([24]), ”2 artiklan 2.2.2 alakohdassa vahvistetaan – – kriteerit, joiden perusteella määritetään myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ’kohtuullinen määrä (kohtuulliset määrät)’ laskettaessa 2 artiklan 2.2 kohdan mukaisesti muodostettua normaaliarvoa.” Pysyvä valituselin jatkoi seuraavasti: ”[t]arkasteltuamme 2 artiklan 2.2.2 alakohdan johdantolauseen tekstiä voimme todeta, että tässä määräyksessä vahvistetaan yleinen velvollisuus (”on [perustuttava]”), jonka mukaan tutkintaviranomaisen on käytettävä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa koskevien määrien määrittämiseen ”tosiasiallista tietoa, joka pohjautuu valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä”. Vain ”[k]un kyseisiä määriä ei näin voida määrittää”, tutkintaviranomainen voi käyttää jotakin kolmesta i–iii alakohdassa vahvistetusta menetelmästä. Katsomme, että johdantolauseen kieli viittaa siihen, että tutkintaviranomaisen on määrittäessään myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa 2 artiklan 2.2.2 alakohdan mukaisesti ensin yritettävä tehdä tämä määritys käyttämällä ”tosiasiallista tietoa, joka pohjautuu valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä”. Jos tosiasialliset myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa koskevat tiedot myynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä ovat saatavilla viejän ja tutkittavana olevan samankaltaisen tuotteen osalta, tutkintaviranomaisen on käytettävä kyseisiä tietoja normaaliarvon muodostamiseen. Se ei voi laskea muodostettua normaaliarvoa käyttämällä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa koskevia tietoja viittaamalla eri tietoihin tai käyttämällä vaihtoehtoista menetelmää.” ([25])

(102) Tästä seuraa, että jos tuotteet myytiin tavanomaisessa kaupankäynnissä, kuten tässä tapauksessa, myynnin määrällä ei ollut merkitystä. Kuten pysyvä valituselin totesi, ”se, että 2 artiklan 2.2.2 alakohdassa ei yksilöidä vähäisiä määriä, tarkoittaa, että 2 artiklan 2.2.2 alakohdan ei pitäisi katsoa sisältävän määrältään vähäistä myyntiä koskevaa poikkeusta” ([26]). Tämän oikeuskäytännön mukaan siinä tapauksessa, että vientiä harjoittavan tuottajan myyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä koskevat tosiasiallista voittoa koskevat tiedot ovat saatavilla, komissio voi käyttää ja sen itse asiassa on käytettävä tosiasiallista voittoa koskevia tietoja normaaliarvon muodostamiseen. Kyseisten liiketoimien kohteena olevan myynnin määrä ei vaikuta tämän velvoitteen soveltamiseen.

(103) Edellä esitetyistä syistä Aditya Birlan väite normaaliarvon määrittämisestä hylättiin.

(104) Aditya Birla väitti, että teknisen palvelun kustannukset, jotka kattavat epoksihartseja uusiin käyttösovelluksiin tai käyttötarkoituksiin taikka muuttuneissa olosuhteissa käyttäville asiakkaille tarjottujen palvelujen kustannukset, olisi kohdennettava yksinomaan kotimaan myyntiin. Siksi Aditya Birla katsoi, että näitä kuluja ei pitäisi sisällyttää yrityksen yleiskustannuksiin. Aditya Birla toisti huomautuksensa myös vastauksessaan lopullisten päätelmien ilmoittamiseen.

(105) Komissio oli asiasta eri mieltä. Teknistä tukea tarjotaan yleensä kotimarkkinoiden asiakkaille. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan valmistajan tai viejän vastaavan tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Näin ollen komissio katsoi, että nämä kustannukset olivat yleisluonteisia ja ne olisi sisällytettävä yrityksen yleiskustannuksiin, minkä vuoksi tämä väite hylättiin.

(106) Aditya Birla mainitsi samassa yhteydessä rojaltisopimuksen, jossa Aditya Birla velvoitetaan maksamaan provisioita määritetylle yritykselle. Aditya Birla väitti, että nämä provisiot liittyvät vain tiettyihin tuotteisiin ja tiettyyn myyntiin eikä niitä pitäisi sisällyttää myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin.

(107) Vaikka Aditya Birla mainitsi rojaltisopimuksen teknisen palvelun kustannusten yhteydessä, nämä olivat erillisiä kysymyksiä ja vaikutti siltä, että Aditya Birla oli rinnastanut ne tahattomasti toisiinsa. Komissio ei kohdentanut Aditya Birlan rojaltisopimuksen perusteella ilmoittamia korvauksia yleisiin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin, minkä seurauksena rojaltisopimusta koskeva väite hylättiin.

([23]) Ks. esimerkiksi unionin tuomioistuimen tuomio 19.12.2013, Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto, C-10/12 P, ECLI:EU:C:2013:865, 54 kohta; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2020, Changmao Biochemical Engineering v. komissio, T-541/18, ECLI:EU:T:2020:605, 61 kohta.

([24]) Pysyvän valituselimen raportti: *European Communities – Anti Dumping Duties on Malleable Cast Iron Tube or Pipe Fittings from Brazil*, WT/DS219/R, 96 kohta.

([25]) Ks. edellinen alaviite, 97 kohta.

([26]) Ks. edellinen alaviite, 98 kohta.

3.4.2 *Vientihinta*

(108) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Aditya Birla huomautti, että komission ei olisi pitänyt oikaista epoksihartsien myyntihintaa tapauksissa, joissa kovete ja epoksihartsi myytiin yhdessä samalla nimellisellä yksikköhinnalla. Aditya Birla totesi, että näissä tapauksissa komissio oli pitänyt virheellisesti epoksihartsin ja kovetteen myymistä yhdessä järjestelmän tai sarjan myyntinä. Aditya Birla toisti huomautuksensa myös vastauksessaan lopullisten päätelmien ilmoittamiseen.

(109) Komissio katsoi, että kun Aditya Birla ilmoitti epoksille ja kovetteella saman nimellisen myyntihinnan, epoksihartsin todellinen hinta oli tosiasiassa pienempi kuin laskussa ilmoitettu hinta eikä kuvastanut taloudellista todellisuutta. Tämä johtuu siitä, että kovetteiden ja epoksihartsien tuotantokustannukset poikkeavat huomattavasti toisistaan, ja kun kovetteet myydään erikseen, niiden myyntihinta on huomattavasti korkeampi kuin epoksihartsien. Näin ollen komissio katsoi, että nimellistä myyntihintaa oli oikaistava tapauksissa, joissa epoksihartsin ja kovetteen myyntihinta oli sama, jotta voitaisiin ottaa huomioon kovetteiden ja epoksihartsien kustannusten erot. Näin myyntihinnat saatiin vastaamaan liiketoimia, joissa epoksihartseja ja kovetteita myytiin erikseen.

(110) Tämän vuoksi komissio oli eri mieltä Aditya Birlan väitteestä. Riippumatta siitä, katsottiinko myynti sarjan tai järjestelmän myynniksi, kovetteiden ja epoksin myynti yhdessä samalla nimellisellä myyntihinnalla ei kuvasta taloudellista todellisuutta edellä esitetyistä syistä. Tällaisissa tapauksissa oikaisu on perusteltu, ja paras käytettävissä oleva perusta oikaisulle olivat kunkin osatekijän kustannukset, kuten tilanteissa, joissa kovetteita ja epoksihartseja myydään sarjoina.

(111) Aditya Birla ei myöskään väittänyt tai esittänyt näyttöä siitä, että yhdessä toteutetun myynnin osalta ilmoitetut korkeat myyntihinnat olisivat toteutuneet, kun epoksihartsi myytiin erikseen, tai että kovetteisiin olisi sovellettu yhtä alhaisia hintoja, kun kovetteet myytiin erikseen.

(112) Näin ollen komissio piti perusteltuna, että epoksin nimellisiä myyntihintoja oikaistaan, kun epoksihartseja ja kovetteita myydään yhdessä samalla nimellishinnalla, ja hylkäsi väitteen.

(113) Aditya Birla huomautti myös, että komissio oli tehnyt virheellisen oikaisun Aditya Birlan myyntihintoihin unionin markkinoilla sen saksalaisen tytäryhtiön CTP Advance Materials GmbH:n, jäljempänä ’CTP’, myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton perusteella. Oikaisu perustui CTP:n myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten kokonaismäärään sekä nimellisvoittoon.

(114) Komissio hyväksyi tämän väitteen osittain. Komissio katsoi edelleen, että CTP toimi edustajana kaikessa Aditya Birlan unionissa tapahtuvassa myynnissä, mutta myönsi, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 244 kappaleessa esitetty voittoon tehty oikaisu sisälsi jalostustoimintaan liittyvät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset. Näin ollen komissio teki myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin sekä voittoon tekemäänsä oikaisuun vähennyksen sellaisessa myynnissä, jossa CTP toimi ainoastaan edustajana. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen tehdystä oikaisusta huolimatta Aditya Birla toisti huomautuksensa myös lopullisten päätelmien ilmoittamisesta esittämissään huomautuksissa, joissa se toisti aiemmat perustelunsa. Se ei kuitenkaan toimittanut uutta näyttöä, joka olisi muuttanut lopullisten päätelmien ilmoittamisessa esitettyjä päätelmiä.

(115) Lisäksi Aditya Birla oli eri mieltä komission soveltamasta kohdentamismenetelmästä tapauksissa, joissa CTP jatkojalostaa epoksihartsia ennen jälleenmyyntiä. Ensinnäkin Aditya Birla väitti, että komission ei olisi pitänyt jakaa ja kohdistaa jalostuskustannuksia eri osatekijöitä (epoksihartsi ja muut aineet) kohden määrän perusteella. Toiseksi Aditya Birla väitti, että komissio oli väärässä, kun se jakoi ja kohdisti jalostettujen tuotteiden myyntihinnan osatekijöitä kohden näiden osatekijöiden ostohinnan perusteella, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 238 kappaleessa kuvattiin.

(116) Komissio oli eri mieltä molemmista väitteistä. Ensinnäkin CTP:n toteuttamassa jalostuksessa epoksihartsia sekoitettiin muihin aineisiin, mikä tarkoitti, että tärkein kustannustekijä oli jalostettujen tuotteiden määrä, eikä niiden arvo. Näin ollen jalostuskustannukset olisi kohdennettava osatekijöiden määrän perusteella.

(117) Toiseksi jalostetun tuotteen myyntihinta olisi jaettava ja kohdistettava osatekijöitä kohden näiden osatekijöiden tuotantokustannusten tai ostohinnan perusteella. Tästä kohdentamismenetelmästä seurasi, että jalostetun tuotteen eri osatekijöillä on sama voittomarginaali. Tämä oli järkevä oletus, eikä yritys ollut kyseenalaistanut sitä.

(118) Aditya Birla väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisesta esittämissään huomautuksissa myös, että komissio oli jättänyt eräitä myyntitapahtumia pois polkumyyntilaskelmista.

(119) Liiketoimet, joihin Aditya Birla viittasi, olivat joko tapahtuneet tutkimusajanjakson ulkopuolella, myynti suuntautui niissä unionin ulkopuolelle tai ne eivät olleet Aditya Birlan toteuttamia. Tämän vuoksi näiden liiketoimien jättäminen pois polkumyyntilaskelmista oli asianmukaista.

(120) Näin ollen komissio hylkäsi edellä esitetyistä syistä väitteet, jotka koskivat jalostuskustannusten kohdentamismenetelmää ja myyntihintaa.

(121) Aditya Birla huomautti myös, että komissio sovelsi virheellisesti Aditya Birlan myyntihintaa CTP:hen laskiessaan tuonnin CIF-hinnan vahinkomarginaalin määrittämiseksi. Aditya Birlan mukaan komission olisi sen sijaan pitänyt käyttää hintaa, joka oli laskettu taaksepäin jalostettujen tuotteiden myyntihinnasta, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 237 kappaleessa kuvattiin. Aditya Birla toisti huomautuksensa myös lopullisten päätelmien ilmoittamisesta esittämissään huomautuksissa, joissa se toisti aiemmat perustelunsa. Se ei kuitenkaan toimittanut uutta näyttöä, joka olisi muuttanut lopullisten päätelmien ilmoittamisessa esitettyjä päätelmiä.

(122) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Toisin kuin Aditya Birla väitti, komissio oli muodostanut CIF-hinnat käyttämällä myyntihintoja etuyhteydettömille riippumattomille asiakkaille unionissa.

3.4.3 *Vertailu*

(123) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 239–244 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3.4.4 *Polkumyyntimarginaali*

(124) Johdanto-osan 110 kappaleessa kuvatun oikaisun jälkeen polkumyyntimarginaalia tarkistettiin 32,8 prosentista 29,9 prosenttiin.

(125) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)
Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
Kaikki muu Thaimaasta peräisin oleva tuonti	29,9

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(126) Koska unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmästä ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 249–254 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

4.2 **Unionin kulutus**

(127) Koska unionin kulutuksesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 255–258 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

4.3 **Tuonti asianomaisista maista**

4.3.1 *Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi*

(128) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Nan Ya ilmoitti olevansa eri mieltä komission päätöksestä arvioida Taiwanista tulevaa tuontia kumulatiivisesti muista asianomaisista maista tulevan tuonnin kanssa ja väitti, että Taiwanista ja muista asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin väliset ja Taiwanista tulevan tuonnin ja kotimaisen samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset olivat olennaisesti erilaiset. Viejän mukaan Taiwanista tulevan tuonnin määrä ja Taiwanista unioniin tulevan tuonnin markkinaosuus olivat erittäin pieniä verrattuna muista asianomaisista maista tulevaan tuontiin ja kehittyivät täysin eri tavalla kuin muista asianomaisista maista tuleva tuonti. Nan Ya väitti, että Taiwanista unioniin tuleva tuonti menetti markkinaosuuttaan vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välillä, mikä tarkoitti, että unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan muista asianomaisista maista tulevalle tuonnille eikä taiwanilaisille vientiä harjoittaville tuottajille. Lisäksi Nan Ya väitti, että Taiwanista unionin markkinoille tulevan tuonnin määrä oli paljon alhaisempi ja hinnat korkeammat kuin muista asianomaisista maista tulevan tuonnin ja että Taiwanista unioniin tulevan tuonnin hinnat olivat jopa tutkimusajanjaksolla edelleen 7 prosenttia korkeammat kuin vuonna 2020.

(129) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 260 kappaleessa todetaan, Taiwanista peräisin olevan tuonnin määrä ei ensinnäkään ollut merkityksetön perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Toiseksi Taiwanista tuleva tuonti lisääntyi tarkastelujaksolla 4 795 tonnia ja saavutti 3,3 prosentin markkinaosuuden (vuonna 2020 sen markkinaosuus oli ollut 1,7 %), mikä vastasi muiden asianomaisten maiden markkinaosuuden kehitystä. Lisäksi polkumyynnin todettiin tapahtuneen taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 4.3.1 jaksossa selitettiin, Kiinasta, Taiwanista ja Thaimaasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin sekä toisaalta asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset olivat samankaltaiset, eikä Nan Ya esittänyt päinvastaista näyttöä. Näin ollen kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa esitetyt perusteet täyttyivät ja Taiwanista tulevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti Kiinasta ja Thaimaasta tulevan tuonnin kanssa vahingon määrittämistä varten. Näin ollen Nan Yan väite oli hylättävä.

(130) Koska asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivisesta arvioinnista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 259–265 kappaleessa esitetyt päätelmät näistä seikoista.

4.3.2 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(131) ERC väitti, että komission käyttämät tuontitilastoja koskevat tiedot olivat puutteellisia ja epäluotettavia, koska ne perustuivat yksinomaan CN-koodiin 3907 30 00 ja niissä ei huomioitu muita asiaankuuluvia CN-koodeja(2910 90 00, 3824 99 92 ja 3824 99 93) ilman, että tiettyjen CN-koodien poissulkemisen taustoja todennettiin ja perusteltiin riittävällä tavalla. ERC kyseenalaisti myös sen, että komissio oli käyttänyt kaupallisesti hankittuja S&P Globalin markkinatietoja, jotka eivät ole julkisesti saatavilla eivätkä välttämättä muodosta selkeää näyttöä.

(132) Ensinnäkin komissio esitteli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 267 kappaleessa selkeästi ja yksiselitteisesti menetelmän, jolla se määritti asianomaisista maista tulevan tuonnin, ja syyt siihen, miksi se jätti pois tietyt useita eri tuotteita kattavat tavaran koodit, joihin kuuluu myös muita tuotteita kuin epoksihartsit. ERC ei tältä osin perustellut huomautuksissaan, miksi tällaista toimintatapaa ei voitaisi pitää pätevänä ja miten vaihtoehtoinen toimintatapa i) antaisi tarkempia tuloksia asianomaisista maista tulevan tuonnin osalta ja/tai ii) mitätöisi komission analyysin. Toiseksi komission käyttämät tuontitiedot on hankittu yksinomaan Eurostatilta, joka on julkisesti saatavilla oleva tietokanta ja jonka tiedot ovat todennettavissa, eikä näitä tietoja ole täydennetty yksityisillä markkinatiedoilla. Komissio oli vain todennut, että Eurostatin tiedot olivat yhdenmukaisia S&P Globalin markkinatietojen kanssa, eivätkä sen analyysi tai päätelmät perustuneet näihin markkinatietoihin. Lisäksi toisin kuin ERC väittää, S&P Globalin markkinatiedot ovat tilauspohjainen palvelu, jota käytetään laajalti epoksihartsialalla. On perusteltua olettaa, että ERC ja/tai sen jäsenet olisivat erittäin kiinnostuneita käyttämään epoksihartsialan johtavaa ja kattavinta tietolähdettä. Tästä huolimatta on kiistatonta, että komissio hankki päätelmissään käyttämänsä tuontitiedot Eurostatilta, joka on julkisesti saatavilla oleva tietokanta. Tämän vuoksi ERC:n väite hylättiin.

(133) ERC väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio käytti S&P Globalin markkinatietoja valikoivasti. ERC:n mukaan komissio käytti tietoja epäjohdonmukaisesti, sillä se käytti niitä todentamattomia makrotaloudellista vahinkoa koskevia tietoja varten eikä tuonnin tarkastelua varten.

(134) Toisin kuin ERC väitti, komissio ei käyttänyt kyseenalaistettuja tietoja valikoivasti. Komissio käytti S&P Globalin markkinatietoja pääasiallisena tietolähteenä saadakseen kattavan kuvan unionin tuotannonalan makrotaloudellisista indikaattoreista. S&P Globalin tietoja ei kuitenkaan tarvinnut käyttää pääasiallisena lähteenä asianomaisista maista tulevan tuonnin yksilöimiseksi, koska kattavat tiedot olivat saatavilla Eurostatista. S&P:n tiedot olivat joka tapauksessa yhdenmukaisia Eurostatin kanssa tuontitilastojen osalta. Valittu toimintatapa ei millään tavalla tee komission menetelmästä valikoivaa ja puutteellista. Näin ollen ERC:n väite hylättiin.

4.3.3 *Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(135) QR Polymers on Nan Yanin yksinmyyjä Kreikassa. Se huomautti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että hinnan alittavuutta, jonka komissio väitti todenneensa, ei esiinny Kreikassa. Komissio muistutti väliaikaista tullia koskevan asetuksen 4.3.3 jakson osalta, että hinnan alittavuus laskettiin käyttämällä otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien, mukaan lukien Nan Ya, toimittamien todennettujen kyselylomakevastausten sisältämiä unioniin suuntautuvaa vientimyyntiä koskevia tietoja ja otokseen valittujen unionin tuottajien myyntiä unionissa koskevia tietoja koko unionin markkinoiden osalta (eikä tietyn maan tai tiettyjen maiden osalta). Tämän vuoksi QR Polymersin esittämä väite oli merkityksetön.

(136) Koska asianomaisista maista tulevan tuonnin määrästä, markkinaosuudesta ja hinnasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 266–276 kappaleessa esitetyt päätelmät näistä seikoista.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleiset huomautukset*

(137) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ERC väitti, että vahingon arviointi perustui makro- ja mikrotaloudellisiin tietoihin, jotka oli saatu paitsi unionin tuottajien kyselylomakevastauksista myös S&P Globalin markkinatiedoissa arvioiduista tiedoista. ERC:n mukaan tällainen toimintatapa herättää merkittävää huolta näiden indikaattoreiden tarkkuudesta, luotettavuudesta ja edustavuudesta.

(138) Mikrotaloudelliset indikaattorit perustuvat yksinomaan otokseen valittujen unionin tuottajien todennettuihin kyselylomakevastauksiin. Makrotaloudelliset tiedot perustuivat valituksen tekijöiden toimittamiin tietoihin, jotka komissio oli todentanut ja jotka kattoivat yli 70 prosenttia unionin tuotannosta. Näitä tietoja täydennettiin S&P Globalin parhailla käytettävissä olevilla luvuilla, jotta saatiin koko unionin tuotannonalaa koskevat tiedot. Nämä tiedot edustivat näin ollen riittävän hyvin unionin tuotannonalan mikro- ja makrotaloudellisia suuntauksia tarkastelujaksolla. ERC ei pystynyt perustelemaan, miksi näin ei olisi, minkä vuoksi ERC:n väite hylättiin.

(139) ERC toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä, jonka mukaan vuoden 2020 käyttäminen vertailuvuotena vahinkoa koskevien kehityssuuntausten arvioimiseksi johtaa siihen, että unionin tuotannonalan tilanteen myöhempää heikkenemistä liioitellaan. ERC katsoi sen sijaan, että käyttämällä suuntausten arvioinnin vertailukohtana vuotta 2019 tai 2021 analyysista saataisiin tasapainoisempi.

(140) Ensinnäkin – kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 43 kappaleessa todettiin – komissio valitsi vakiokäytäntönsä mukaisesti makro- ja mikrotaloudellisten suuntausten ja indikaattoreiden tarkastelua varten ajanjakson, joka kattaa kolme kokonaista vuotta sekä tutkimusajanjakson. Toiseksi vahingon arvioinnissa arvioitiin myös taloudellisten tekijöiden dynaamista kehitystä tarkastelujaksolla eikä pelkästään tarkastelujakson alussa ja lopussa vallinneita olosuhteita. Kolmanneksi – tarkastelujakson ensimmäisestä vuodesta riippumatta – komission analyysi osoitti selvästi, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi tarkastelujakson muuttaminen ei mitätöisi tai muuttaisi tässä asetuksessa esitettyjä vahinkoa koskevia päätelmiä.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

(141) Koska makrotaloudellisista indikaattoreista ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 282–296 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

(142) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Nan Ya huomautti, että komissio ei voi jättää huomiotta sitä, että unionin tuotannonala oli tappiollinen jopa vuonna 2020, jolloin asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä oli hyvin pieni. Nan Ya väitti myös, että unionin tuotannonalan kannattavuuden suuntaukset erityisesti vuodesta 2022 lähtien liittyivät unionin tuottajille aiheutuneisiin kasvaneisiin tuotantokustannuksiin ja tuottajien kykyyn (tai kyvyttömyyteen) siirtää nämä kustannukset kuluttajille markkinoiden luonteen vuoksi.

(143) Ensinnäkin, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 306 kappaleessa todetaan, unionin tuottajien vuoden 2020 tappiollinen tilanne johtui markkinoiden alkuvaiheen reaktiosta covid-19-pandemiaan ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisääntyneiden määrien vahingolliset vaikutukset tuntuivat vasta vuoden 2022 jälkeen. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 321 kappaleessa edelleen todettiin, vuonna 2023 ja tutkimusajanjaksolla tilanne muuttui unionin tuotannonalan kannalta kestämättömäksi, kun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrät kasvoivat ja sen hinnat alittivat merkittävästi unionin tuottajien tuotantokustannukset ja aiheuttivat siten painetta unionin tuotannonalalle. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttaman epäreilun kilpailun vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan myyntihintojaan ja siirtämään siten raaka-ainekustannusten nousua asiakkaille. Torjuakseen tuotantomäärien ja markkinaosuuden supistumista unionin tuottajien oli tämän seurauksena pakko alentaa hintojaan oman kannattavuutensa kustannuksella. Näin ollen Nan Yan väite hylättiin.

(144) Koska mikrotaloudellisista indikaattoreista ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 297–310 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

4.5 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(145) Edellä esitetyn perusteella komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 311–317 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

5. SYY-YHTEYS

5.1 **Polkumyyntituonnin vaikutukset**

(146) ERC huomautti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio ei pystynyt vahvistamaan johdonmukaista aikajanaa, joka olisi yhdistänyt polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin väitettyyn vahinkoon. ERC:n mukaan tuonti kasvoi jyrkimmin vuosina 2020–2022, jolloin unionin kannattavuus oli huipussaan, kun taas vuosien 2022 ja tutkimusajanjakson välinen kannattavuuden heikkeneminen ajoittui samaan aikaan energia- ja raaka-ainekustannusten poikkeuksellisen inflaation kanssa.

(147) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (erityisesti johdanto-osan 321, 326 ja 348 kappaleessa) todettiin, asianomaisista maista tuleva kumulatiivinen tuonti lisääntyi tasaisesti (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 3) tarkastelujakson jokaisena vuonna (ei siis vain vuosina 2020–2022), samaan aikaan kun unionin tuottajien markkinaosuus pieneni ja muista maista tuleva yhteenlaskettu tuonti pysyi vakaana. Siinä missä vuosina 2021 ja 2022 unionin tuottajien voitto oli epäreilusta kilpailusta huolimatta edelleen kannattavalla tasolla epoksia sisältävien tuotteiden kysynnän voimakkaan kasvun ansiosta, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingolliset vaikutukset alkoivat näkyä vuonna 2023 ja tutkimusajanjaksolla, kun asianomaisista maista tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan supistuvilla unionin markkinoilla. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(148) Koska polkumyyntituonnin vaikutuksista ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 319–328 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

5.2 **Tuonti kolmansista maista**

(149) ERC huomautti päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja vastauksena lopullisten päätelmien ilmoittamiseen, että Koreasta tulevan tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalaan ei ollut perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan vastaisesti tutkittu erikseen eikä arvioitu asianmukaisesti. ERC:n mukaan komissio ei ollut antanut vakuuttavaa selitystä sille, miksi tätä tuontia ei tulisi pitää merkittävänä vahinkoa aiheuttaneena tekijänä.

(150) Ensinnäkin muista kolmansista maista ja erityisesti Koreasta tulevan tuonnin vaikutuksia on arvioitu asianmukaisesti ja erikseen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 332 kappaleessa. Lisäksi toisin kuin ERC väitti, komissio oli päätellyt, että Koreasta tuleva tuonti vaikutti unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Tämä vaikutus ei kuitenkaan lieventänyt syy-yhteyttä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 334 ja 356 kappaleessa jo esitetyistä syistä.

(151) ERC väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös, että Korea olisi pitänyt sisällyttää komission kumulatiiviseen analyysiin ja että valikoiva kumulatiivinen tarkastelu, josta oli suljettu pois Koreasta peräisin oleva tuonti, vääristi makrotaloudellista kuvaa. Komissio totesi perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen 4.3.1 jakson perusteella, että Koreasta tulevan tuonnin vaikutuksia ei olisi voitu arvioida kumulatiivisesti, koska Korean osalta ei havaittu polkumyyntimarginaalia. Näin ollen ERC:n väite hylättiin. Joka tapauksessa Koreasta tulevan tuonnin mahdollisia vahingollisia vaikutuksia analysoitiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 5.2.1 jaksossa ja erityisesti sen johdanto-osan 332 kappaleessa.

(152) Samaan tapaan Nan Ya väitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komission päätelmä, jonka mukaan Koreasta peräisin oleva unionin tuonti ei lieventänyt Taiwanista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja vahingon välistä syy-yhteyttä, ei ollut asianmukainen, ja Nan Ya pyysi komissiota tarkistamaan päätelmäänsä. Nan Ya väitti, että Korean osuus kaikesta tarkastelujaksolla tapahtuneesta tuonnista oli suuri, kun taas unionin tuonti Taiwanista pysyi erittäin vähäisenä koko tarkastelujakson ajan (ja supistui suurimman osan tarkastelujaksosta), ja että Taiwanin markkinaosuus oli edelleen pieni verrattuna unionin tuotannonalaan ja Koreaan.

(153) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 4.3.1 jaksossa todetaan, tässä asiassa Taiwanista tulevaa tuontia arvioitiin kumulatiivisesti Kiinasta ja Thaimaasta tulevan tuonnin kanssa. Asianomaisten maiden osuus unionin kokonaistuonnista kasvoi alle 11 prosentista yli 35 prosenttiin, kun taas Korean osuus kokonaistuonnista väheni tarkastelujaksolla 2 prosenttiyksikköä. Erikseen tarkasteltuna Taiwanista tuleva tuonti kasvoi tarkastelujaksolla 73 prosenttia. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 332 kappaleessa todettiin, kun kuitenkin otettiin huomioon asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrät ja hinnat ja kyseisen tuonnin kehitys tarkastelujakson aikana, Koreasta tulevan tuonnin ei voitu katsoa lieventävän syy-yhteyttä asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja sen unionin tuotannonalalle aiheuttaman merkittävän vahingon välillä. Näin ollen Nan Yan väite oli hylättävä.

(154) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 329–334 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

5.3 **Unionin tuotannonalan vientitoiminta**

(155) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ERC huomautti, että unionin tuotannonalan kyvyttömyys säilyttää vientimäärät ja hinnat totutulla tasolla oli keskeinen tekijä, joka vaikutti sen yleisen taloudellisen tilanteen heikkenemiseen. ERC:n mukaan tätä vientitulosten heikkenemistä ei voida jättää huomiotta tai vähätellä syy-yhteyttä koskevassa arvioinnissa.

(156) Komissio oli arvioinut vientitoiminnan asianmukaisesti. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 5.2.2 jaksossa ja johdanto-osan 357 kappaleessa todettiin, komissio ei jättänyt huomiotta tai vähätellyt vientituloksia tekemässään arvioinnissa. Se oli päätellyt, että vientitulos osaltaan vaikeutti unionin tuottajien tilannetta entisestään, mutta ei siinä määrin, että se lieventäisi syy-yhteyttä asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Näin ollen ERC:n väite hylättiin.

(157) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 335–340 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

5.4 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

(158) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ERC toisti, että tulosten heikkeneminen alkoi vuonna 2022, samaan aikaan kun energian hinnat ja raaka-ainekustannukset kasvoivat, eikä samaan aikaan tuonnin lisääntymisen kanssa. ERC huomautti myös, että unionin tuottajien päätös vähentää tuotantomääriä ja kapasiteetin käyttöastetta oli ristiriidassa sen kanssa, miten raaka-ainemarkkinoilla tavallisesti reagoitiin kilpailuun. ERC:n mukaan komission olisi pitänyt tarkistaa, oliko tämä tuotannon jyrkkä väheneminen seurausta tahallisista strategisista päätöksistä, joilla ennakoitiin tätä polkumyynnin vastaista menettelyä.

(159) ERC väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa, että komissio ei ollut osoittanut selkeän näytön perusteella, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon pääasiallinen syy oli polkumyynnillä tapahtunut tuonti eikä energiakustannusten ja tiettyjen raaka-aineiden kustannusten jyrkkä nousu.

(160) Komissio analysoi tuotanto- ja energiakustannusten kasvun vaikutusta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 341, 342 ja 358 kappaleessa ja päätteli, että ilman polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa hintapainetta unionin tuotannonala olisi pystynyt siirtämään kustannusten nousun hintoihin ja reagoimaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin asianmukaisesti.

(161) Nan Ya väitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös, että tuotantokustannukset olivat edelleen tarkastelujaksolla poikkeuksellisen korkeat, minkä vuoksi unionin tuotannonala ei voinut siirtää lisäkustannuksia asiakkailleen supistuvilla unionin markkinoilla.

(162) Komissio totesi väliaikaista tullia koskevan asetuksen 5.2.3 ja 5.2.5 jaksossa esitettyyn syy-yhteyttä koskevaan analyysiinsa viitaten, että unionin tuottajien liiketoimintapäätöksiä, energian hintoja ja raaka-aineiden hinnannousuja on tutkittu ja arvioitu asianmukaisesti. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 306 ja 314 kappaleessa todettiin, unionin tuotannonalan hintojen merkittävän alenemisen vuoden 2022 jälkeen aiheutti asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut halpatuonti. Tämän polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vuoksi (eikä muiden tekijöiden, kuten unionin tuottajien liiketoimintapäätösten, energiakriisin tai raaka-aineiden hintojen nousun, vuoksi) unionin tuotannonala ei kyennyt myymään tuotteitaan tuotantokustannukset kattavilla hinnoilla, ja sen toiminta kääntyi vuonna 2023 ja tutkimusajanjaksolla tappiolliseksi. Ilman polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa hintapainetta unionin tuotannonala olisi pystynyt kattamaan tuotantokustannusten nousun ja reagoimaan muuttuviin markkinaolosuhteisiin asianmukaisesti. Kustannusten ja myyntihintojen kehityksen osalta väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 8 (Myyntihinnat unionissa) käy ilmi, että unionin tuotantokustannukset laskivat 20 prosenttiyksikköä vuoden 2022 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun taas unionin myyntihinnat laskivat samana aikana 90 prosenttiyksikköä. Näin ollen ERC:n ja Nan Yanin väitteet hylättiin.

(163) Lisäksi Aditya Birla väitti alustaviin päätelmiin toimittamassaan vastauksessa, että komissio ei ollut ottanut asianmukaisesti huomioon covid-19-pandemian vääristäviä vaikutuksia vahingon arviointiin. Viejä katsoi, että vahinkoa koskevien laskelmien tekeminen vuosia 2020 ja 2021 koskevien tietojen perusteella ilman riittäviä oikaisuja sekoitti talouden vääristymät ja tosiasiallisen vahingon, mikä johti ilmeiseen virheeseen syy-yhteyttä ja polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvaa vahinkoa koskevassa analyysissa. Ensinnäkin vahinkoa koskevat laskelmat (viitehinnan alittavuus ja hinnan alittavuus mukaan luettuina) perustuvat tutkimusajanjaksoon eivätkä covid-19-pandemiaa koskevaan ajanjaksoon, joka oli useita vuosia ennen tutkimusajanjaksoa. Lisäksi ja yleisemmin ottaen komission tekemässä vahingon arvioinnissa otettiin huomioon tarkastelujaksoa koskevat tiedot ja tehtiin dynaaminen arvio unionin tuotannonalan makro- ja mikrotaloudellisista indikaattoreista kyseisellä jaksolla, vuodet 2020–2021 mukaan luettuina. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 257, 258, 288, 306, 321, 345 ja 364 kappaleessa todettiin ja toisin kuin Aditya Birla väitti, komissio otti vahinkoa koskevassa arvioinnissaan asianmukaisesti huomioon covid-19-pandemian vaikutuksen unionin tuotannonalan tilanteeseen. Aditya Birla ei myöskään pystynyt osoittamaan, miten covid-19-pandemian vaikutukset olisivat heikentäneet syy-yhteyttä tai tehneet muutoin tyhjäksi komission syy-yhteyttä koskevan arvioinnin. Näin ollen Aditya Birlan väite hylättiin.

(164) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 341–353 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

5.5 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(165) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 354–360 kappaleessa esitetyt syy-yhteyttä koskevat päätelmät vahvistettiin.

6. **TOIMENPITEIDEN TASO**

6.1 **Vahinkomarginaali**

(166) Valituksen tekijä huomautti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio aliarvioi unionin epoksihartsiteollisuuden tavoitevoiton käyttämällä perustana voittomarginaalin vähimmäismäärää, joka on 6 prosenttia. Valituksen tekijä ehdotti, että kohtuullisen voittomarginaalin olisi oltava vähintään [10–20] prosenttia, joka oli keskimääräinen voittomarginaali vuosina 2020–2022. Valituksen tekijän mukaan tavoitevoiton oikaiseminen suuremmaksi kuin 6 prosentin kynnysarvo vastaisi myös komission viimeaikaista käytäntöä silloin, kun unionin tuotannonala on saavuttanut yli 6 prosentin kannattavuustason ennen tarkastelujaksoa ja komissio on hyväksynyt tämän.

(167) Komissio viittasi ensinnäkin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 364 kappaleeseen, jossa annettiin kattava selitys tavoitevoiton määrittämisestä perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti. Toiseksi, vaikka valituksen tekijä kannatti vuosien 2020–2022 keskimääräisen voittomarginaalin käyttämistä, valituksen tekijä vähätteli sen valintaa myöntämällä, että ”vaikka vuoden 2021 voittotasot olivat huomattavasti odotettua tavoitevoittoa korkeammat, vuosina 2020 ja 2022 ilmoitetut 6 prosentin voittomarginaalit eivät myöskään toimi edustavana vertailuarvona”. Lisäksi ja kuten komission alustavissa päätelmissä todetaan, otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuutta tarkastelujaksoa edeltävältä ajanjaksolta ei voitu ottaa mielekkäästi huomioon, koska luotettavia tietoja ei ollut tai voitot vaihtelivat merkittävästi kyseisellä ajanjaksolla. Sen vuoksi valituksen tekijän väite oli hylättävä.

(168) Lisäksi valituksen tekijä väitti alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että tavoitehintaa määrittäessään komission olisi sovellettava oletusarvoisia tuotantoalakohtaisia vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia (viitaten vuonna 2016 julkaistuun komission raporttiin kustannusten arvioinnista unionin kemianteollisuudessa), koska otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastauksista ei saatu täsmällisiä määrällisiä tietoja.

(169) Ensinnäkin, kuten valituksen tekijä totesi huomautuksessaan, komissio edellyttää, että sen tekemissä tulevia vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia koskevissa laskelmissa käytetään määrällisiä ja todennettavissa olevia tietoja. Otokseen valitut unionin tuottajat eivät tässä tapauksessa toimittaneet tällaisia tietoja, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 364 ja 365 kappaleessa todetaan. Lisäksi vahinkoa aiheuttamattoman hinnan (mukaan lukien tutkimus-, kehitys- ja innovointikustannukset ja tulevat vaatimusten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset) laskemisessa käytetään otokseen valittujen unionin tuottajien yksilöllisiä lukuja. Näin ollen yrityskohtaisia lukuja ei voida korvata laskelmassa toimialakohtaisilla luvuilla. Edellä esitetyistä syistä valituksen tekijän vaatimus oli hylättävä.

(170) Valituksen tekijä totesi lopuksi, että kiinalaiset tuottajat näyttävät ottaneen käyttöön synkronoidun hinnoittelustrategian, koska otokseen valituille kiinalaisille viejille lasketut vahinkomarginaalit ovat lähes samanlaiset, mikä herättää huolta mahdollisista kilpailunvastaisista käytännöistä. Koska valituksen tekijä ei toimittanut mitään perusteltua näyttöä väitteensä tueksi (eikä väite joka tapauksessa kuulu perusasetuksen soveltamisalaan), komissio ei voinut tutkia sitä ja se oli hylättävä. Valituksen tekijä toisti väitteen lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, mutta ei vieläkään esittänyt väitettä tukevaa näyttöä.

(171) Kuten edellä johdanto-osan 113 ja 114 kappaleessa todettiin, thaimaalaisen yrityksen vientihinta korjattiin ja komissio tarkisti sen perusteella Thaimaata koskevaa vahinkomarginaalia. Näin ollen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ja kaikkien muiden yritysten lopullinen vahingon korjaava taso on seuraava:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)	Lopullinen vahinkomarginaali (%)
Kiina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116
	Sinochem-ryhmä: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong ChemicalCo., Ltd.	33,0	118,9

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali (%)	Lopullinen vahinkomarginaali (%)
	Muut yhteistyössä toimineet kiinalaiset yritykset	23,0	117,1
	Kaikki muu Kiinasta peräisin oleva tuonti	33,0	118,9
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	11,0	105,8
Thaimaa	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71
	Kaikki muu Thaimaasta peräisin oleva tuonti	29,9	71

6.2 **Toimenpiteiden tasoa koskevat päätelmät**

(172) Edellä esitetyn arvioinnin perusteella lopulliset polkumyyntitullit olisi asetettava perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavasti:

Maa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Kiina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
	Sinochem-ryhmä, johon kuuluvat yritykset — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	23,0
	Kaikki muu Kiinasta peräisin oleva tuonti	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	11,0
Thaimaa	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
	Kaikki muu Thaimaasta peräisin oleva tuonti	29,9

7. **UNIONIN ETU**

7.1 **Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitetut huomautukset unionin edusta**

(173) ERC väitti, että tullien korkea taso estää Kiinasta tulevan tuonnin pääsyn unioniin, ja toisti, että kilpailukykyisesti hinnoiteltujen epoksihartsien saatavuuden heikkeneminen voisi lisätä näitä tuotantopanoksia tarvitsevan jatkojalostusteollisuuden kustannuksia. ERC:n väite hylättiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 7.4 jakson ja erityisesti johdanto-osan 391 ja 392 kappaleen perusteella. ERC toisti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitteensä siitä, että unionin etua koskeva analyysi oli epätasapainoinen, ja kehotti tekemään erityisen tuotantoketjun loppupäätä koskevan vaikutustenarvioinnin. Se ei kuitenkaan toimittanut asiasta näyttöä tai uusia perusteluja.

(174) Lisäksi Aditya Birla väitti, että polkumyyntitullien käyttöönotto vaikuttaisi kielteisesti unionin puhtaan energian tavoitteisiin ja energiaturvallisuuteen, koska se lisäisi kustannuksia, vähentäisi toimitusvarmuutta ja heikentäisi EU:n keskeisiä ilmasto- ja energiapolitiikkoja, mikä olisi viime kädessä ristiriidassa uusiutuvan energian käytön laajentamista ja sähköistämistä koskevien unionin tavoitteiden kanssa. Viejä väitti myös, että toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi myös CTP:n (Aditya Birlan unionissa toimivan tytäryhtiön) tuotantolaitosten sulkemiseen.

(175) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 388 kappaleessa todettiin ja toisin kuin Aditya Birla väitti, ilman toimenpiteitä (eikä toimenpiteiden määräämisen myötä) epoksihartsiteollisuuden olemassaolo unionissa vaarantuisi ja epoksihartsien tarjonnan vakaus käyttäjäteollisuuden kannalta voisi vaarantua. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin jatkuminen itse asiassa estäisi unionin pyrkimykset kehittää oma luotettava teollinen pohja, jotta se voi saavuttaa uusiutuvaa energiaa ja hiilineutraaliutta koskevat tavoitteensa. Aditya Birlan unionissa toimivan tytäryhtiön toiminnan suhteen on muistettava, että unionin tuottajien käytettävissä olevan riittävän kapasiteetin lisäksi on muitakin suuria viejämaita, kuten Intia, Korea tai Sveitsi, joiden tuottajat (mukaan lukien Aditya Birlaan ja CTP:hen etuyhteydessä oleva intialainen tuottaja) edustavat vaihtoehtoisia hankintalähteitä ja luovat tervettä kilpailua unionin tuotannonalalle. Toiseksi Kiinasta, Thaimaasta ja Taiwanista tulevaa tuontia ei estetä pääsemästä unioniin, vaan tuonti pääsee markkinoille oikeudenmukaisin hinnoin siten, että tullit maksetaan. Edellä esitetyn perusteella Aditya Birlan väite hylättiin.

(176) Nan Ya väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen (myös Westlaken tehtaalla yhden tuotelajin osalta ilmoitetun ylivoimaisen esteen osalta), että toimenpiteet eivät todennäköisesti suojaisi unionin tuotantoa vaan mahdollistaisivat sen, että valituksen tehneet yritykset korvaavat unionissa sijaitsevan epoksihartsin tuotantonsa omalla tuonnillaan Yhdysvalloista, jossa tuotantokustannukset olivat huomattavasti alhaisemmat. Nan Ya totesi lisäksi, että toimenpiteet lisäsivät riskiä siihen, että unionin suurimmat tuottajat toimivat kilpailunvastaisesti, ja viittasi Westlaken aiempaan osallistumiseen kartellitoimintaan unionissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

(177) Nan Yanin väitteiden tueksi ei esitetty näyttöä, joten niitä pidettiin puhtaasti spekulatiivisina. Viejä ei pystynyt perustelemaan, miten tiettyä tuotelajia koskeva väliaikainen ylivoimaista estettä koskeva ilmoitus tai unionin tuottajien aiempi kilpailunvastainen toiminta voisi kyseenalaistaa tai syrjäyttää yleisen edun ottaa käyttöön kaupan suojatoimenpiteitä, joilla pyritään palauttamaan tasapuoliset toimintaedellytykset epoksihartsien sektorilla. Näin ollen Nan Yan väitteet hylättiin.

(178) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen etuyhteydetön tuoja De Monchy, joka toimi Nan Yan hartsien jakelijana, toisti vastustavansa Taiwanista tulevaa tuontia koskevien polkumyyntitullien käyttöönottoa. Tuojan mukaan toimenpiteet rajoittavat Nan Yan tarjontaa, mikä voisi vaikuttaa kielteisesti loppukäyttäjiin, nostaa lopputuotteiden hintatasoa ja johtaa myös tuojan liiketoiminnan ja henkilöstön menettämiseen.

(179) Lisäksi toinen taiwanilaisen Nan Yanin hartsien etuyhteydetön tuoja ja käyttäjä (QR Polymers) ilmoittautui alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja pyysi harkitsemaan alustavia päätelmiä uudelleen. QR Polymers huomautti, että toisin kuin komissio alustavasti päätteli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 389 kappaleessa, yrityksen voittotaso ei ollut komission esittämällä tasolla, epoksikustannusten osuus yrityksen kokonaiskustannuksista ei ole vähäinen ja vaihtoehtoisia hankintalähteitä ei ole tai niillä ei ole valmiuksia toimittaa tarvittavia määriä epoksihartseja QR Polymersille. QR Polymers toisti väitteensä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen

ja lisäsi, että yritys oli toimittanut komissiolle tarkat määrälliset tiedot taloudellisesta tuloksestaan, ostoistaan ja tuonnin osuudesta sen ostoista ja myynnistä. QR Polymersin mukaan komissiolla oli kaikki tarvittavat tiedot QR Polymersin tilanteen arvioimiseksi. QR Polymers korosti lisäksi, että QR Polymersille aiheutuneet vahingot leviäisivät koko tuotantoketjuun, ja toimitti komissiolle tukikirjeet QR Polymersin asiakkaalta, toimittajalta, palkkioperusteiselta valmistajalta ja jakelijalta.

(180) Ensinnäkin De Monchy ja QR Polymers eivät kumpikaan vastanneet komission kyselylomakkeeseen todennettavissa olevilla tiedoilla, joiden perusteella voitaisiin kvantifioida tullien vaikutus kyseisiin yrityksiin. Tämän vuoksi esitetyt väitteet ovat puhtaasti spekulatiivisia, eikä niitä voida arvioida asiaperusteiden pohjalta. QR Polymers ei osoittanut, että sen toiminnasta tulisi kannattamatonta eikä perustellut väitteitä siitä, että se ei voisi siirtyä käyttämään muita toimittajia kuin Nan Yata, tai siitä, miten Nan Yalle määrätty 11 prosentin tulli vaikuttaisi sen liiketoiminnan tulokseen. QR Polymers myös edustaa vain murto-osaa unionin epoksihartsiteollisuudesta, eikä sen tilanne todennäköisesti muuttaisi unionin etua koskevaa analyysia ja komission alustavissa päätelmissä tai tässä asetuksessa tekemiä yleisiä päätelmiä. Lisäksi sen väitteiden tueksi toimitetuissa kirjeissä ilmaistiin vain yleinen huoli Nan Yata koskevien polkumyyntitoimenpiteiden vaikutuksista, ja ne toimitettiin vain luottamuksellisessa muodossa. Tällaiset yleisluonteiset lausunnot eivät kuitenkaan voineet tehdä tyhjäksi unionin etua koskevaa komission analyysia tässä tapauksessa. QR Polymers ei myöskään toimittanut perusteltua näyttöä siitä, miksi sen pitäisi saada yksilöllistä erityiskohtelua (ks. jäljempänä oleva johdanto-osan 189 ja 190 kappale). Toiseksi, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 393 kappaleessa todettiin, toimenpiteiden vaikutus tuojiin on todennäköisesti (korkeintaan) hyvin pieni, koska ne voivat jatkaa epoksihartsin tuontia asianomaisista maista (ja viejiltään, kuten Nan Yalta) tai muista kolmansista maista oikeudenmukaisin hinnoin. Vaikka polkumyyntitoimenpiteet saattavat nostaa epoksihartsien hintaa ja vaikuttaa kielteisesti tuojiin ja käyttäjiin, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 391 kappaleessa todetaan, hintojen odotetaan nousevan tullien seurauksena vain hieman. Lisäksi mahdollinen hintojen mukauttaminen kertoisi vain tasapuolisten kaupankäynnin edellytysten palautumisesta tilanteessa, jossa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama hintojen laskupaine on alentanut unionin tuotannonalan hintoja. Näin ollen osapuolten väitteet hylättiin.

(181) Lisäksi De Monchy väitti vastauksessaan alustaviin päätelmiin, että monet unionissa sijaitsevat vanhemmat tuotantolaitokset edellyttävät merkittävää kunnossapitoa, mikä voi viivästyttää toimituksia tai aiheuttaa puutteita loppukäyttäjille. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 387 kappaleessa todetaan, unioniin vievät epoksihartseja muutkin suuret maat, kuten Intia, Korea ja Sveitsi, sen lisäksi, että unionin tuottajien ja asianomaisten maiden (joiden tuonti pääsee unioniin oikeudenmukaisin hinnoin) kapasiteetti on riittävä. De Monchy ei myöskään toimittanut perusteltua näyttöä siitä, että unionin tuottajat eivät pystyisi kattamaan unionin käyttäjien kysyntää. Näin ollen De Monchyn väite hylättiin. QR Polymers väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että Westlaken ilmoittama bisfenoli F:n tuotantoa koskeva ylivoimainen este ja Westlaken ECH:n tuotannon lopettaminen olivat osoitus siitä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei parantaisi epoksihartsin valmistuksen tilannetta Euroopassa vaan heikentäisi sitä. QR Polymersin väite hylättiin sen perusteella, että yhden unionin tuottajan tiettyyn tuotelajiin kohdistunut väliaikainen ylivoimainen este tai tuotantoketjun alkupään raaka-aineen tuotannon keskeytyminen eivät voi vaikuttaa olennaisesti unionin tarjontatilanteeseen varsinkaan silloin, kun toimituksia on saatavilla muilta unionin tuottajilta (esimerkiksi Olin), asianomaisista maista (esimerkiksi Taiwan tai Thaimaa) oikeudenmukaisin hinnoin tai muista kolmansista maista. Sekä QR Polymers että De Monchy viittasivat Westlaken ilmoitukseen lopettaa nestemäisen epoksin tuotantolaitos Alankomaissa vuonna 2025 ja väittivät, että Euroopan epoksimarkkinan tilanne on muuttunut radikaalisti, mikä on välittömästi johtanut siihen, että Euroopassa tuotettua epoksihartsia ei ole riittävästi saatavilla unionin markkinoiden tarpeisiin. Näiden tuojien mukaan Westlaken eurooppalaisen tuotantokapasiteetin menettäminen on korvattava Taiwanista tulevalla tuonnilla, ja komission olisi tarkasteltava uudelleen Taiwanista tulevaa tuontia koskevia päätelmiään Euroopan epoksimarkkinoille aiheutuvan vahingon minimoimiseksi. On korostettava, että toimenpiteillä pyritään suojaamaan koko unionin tuotannonalan (joka koostuu kuudesta tuottajaryhmästä, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 249 kappaleessa vahvistetaan) eikä ainoastaan Westlaken kaltaisen yksittäisen yrityksen oikeutettuja etuja. Yhden tuotantolaitoksen sulkeminen ei voi kumota komission päätelmää, jonka mukaan unionin käyttäjien ja tuojien tarjontatilanne ei vaarannu, sillä unionissa on vielä jäljellä huomattavaa kapasiteettia ja lisäksi kolmansissa maissa, myös asianomaisissa maissa, on tarjontaa oikeudenmukaisin hinnoin. Lisäksi ilmoitus sulkemisesta on vain osoitus tuhoisista vaikutuksista, joita asianomaisista maista (myös Taiwanista) polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla oli yhteen unionin epoksihartsin tuottajaan, ja sen vuoksi toimenpiteiden käyttöönotolle on vielä pakottavampi tarve, jotta työpaikkoja ja tuotantoa voidaan suojella unionissa. Näin ollen QR Polymersin ja De Monchyn lisäväitteet on hylättävä.

(182) Akzo Nobel pyysi lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissiota alentamaan Chang Chun Plastics Co:lle, jäljempänä 'CCP', määrättävää tullia tai poistamaan sen. Kyseisen käyttäjän mukaan tämä tullin taso vaarantaisi toimitusvakauden ja heikentäisi tuotannon tehokkuutta ja unionin pinnoiteteollisuuden kilpailukykyä.

(183) Ensinnäkin CCP:n polkumyyntimarginaali ei ole kohtuuton eikä estä Akzo Nobelia jatkamasta epoksihartsien hankkimista CCP:ltä oikeudenmukaisella hintatasolla. Lisäksi Akzo Nobel voi käyttää muita unionissa tai sen ulkopuolella saatavilla olevia hankintalähteitä. Toiseksi komissio viittasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 380 kappaleeseen, jossa todetaan, että i) pinnoiteteollisuuden käyttäjien (myös Akzo Nobelin) voittomarginaalit olivat suuret, ii) epoksihartsien osuus niiden tuotantokustannuksista oli vähäinen ja iii) niiden epoksia sisältävistä tuotteista saamat tulot olivat vähäiset, mikä lieventää entisestään toimenpiteiden yleistä vaikutusta pinnoiteteollisuuteen. Akzo Nobelin väite hylättiin näin ollen perusteettomana.

(184) ERC väitti lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio oli tulkinnut unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöasteita valikoivasti. ERC:n mukaan komissio esitti kaksi keskenään yhteensopimatonta väitettä, jotka eivät voi olla samanaikaisesti totta: toisaalta unionin tuottajien tuotantokapasiteetin alhainen käyttöaste on osoitus merkittävästä vahingosta ja toisaalta sama kapasiteetti takaa luotettavan tarjonnan tullien käyttöönoton jälkeen.

(185) Komission päätelmät eivät ole keskenään ristiriidassa tai yhteensopimattomia. Kapasiteetin käyttöaste on yksi vahinkoanalyysissa tarkastelluista indikaattoreista. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamasta paineesta johtuva alhainen kapasiteetin käyttöaste ei ole ristiriidassa sen päätelmän kanssa, että unionissa on riittävästi tuotantokapasiteettia ja että jatkojalostusteollisuuden tarjontaa on mahdollista lisätä toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Sen vuoksi ERC:n väite hylättiin.

7.2 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(186) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 394 kappaleessa esitetyn päätelmänsä, jonka mukaan ei ollut pakottavia syitä todeta, ettei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Kiinasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien epoksihartsien tuonnissa.

8. **MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN JA LOPULLISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

(187) Koska todettiin, että Koreasta peräisin olevassa tuonnissa ei esiintynyt polkumyyntiä, sitä koskeva menettely päätettiin.

8.1 **Lopulliset toimenpiteet**

(188) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä, toimenpiteiden tasosta ja unionin edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jotta estetään tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntituonnista unionin tuotannonalalle aiheutuva lisävahinko.

(189) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen QR Polymers pyysi komissiota myöntämään polkumyyntitoimenpiteiden soveltamiseen tiettyyn käyttötarkoitukseen perustuvan vapautuksen epoksihartseille, joita QR Polymers tuo Nan Yasta. QR Polymers toisti väitteensä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen muttei kuitenkaan esittänyt mitään uutta näyttöä.

(190) QR Polymers ei pystynyt perustelemaan pyynnössään, millä perusteella ja mitä käyttötarkoitusta varten Nan Yasta tuotuihin epoksihartsilajeihin olisi sovellettava käyttötarkoitukseen perustuvaa vapautusta. Sen vuoksi QR Polymersin väite oli hylättävä.

(191) Edellä esitetyn perusteella lopulliset polkumyyntitullit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Lopullinen polkumyyntitulli (%)
Kiina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116	17,3
	Sinochem-ryhmä: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9	33,0
	Muut yhteistyössä toimineet kiinalaiset yritykset	23,0	117,1	23,0
	Kaikki muu Kiinasta peräisin oleva tuonti	33,0	118,9	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5	11,0
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	11,0	105,8	11,0
Thaimaa	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71	29,9
	Kaikki muu Thaimaasta peräisin oleva tuonti	29,9	71	29,9

(192) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan näin ollen soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen valmistaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan siihen on sovellettava ”kaikkeen muuhun [asianomaisesta maasta] peräisin olevaan tuontiin” sovellettavaa tullia.

(193) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([27]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva asetus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(194) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten polkumyyntitullien asianmukainen soveltaminen. Yksilöllisiä polkumyyntitulleja sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Ennen tällaisen kauppalaskun esittämistä tuontiin olisi sovellettava polkumyyntitullia, jota sovelletaan ”kaikkeen muuhun [asianomaisesta maasta] peräisin olevaan tuontiin”.

(195) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa tuontiin yksilöllisiä polkumyyntitulleja, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten on tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esimerkiksi lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että alhaisemman tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.

(196) Jos sellaisen yrityksen vientimäärä, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä polkumyyntitullia, kasvaa huomattavasti asianomaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin määrän kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällöin voidaan panna vireille toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus, jos sen edellytykset täyttyvät. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.

(197) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi muuhun asianomaisesta maasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöstä kieltäytyneisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

(198) Kiinassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien, jotka eivät vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjakson aikana, olisi voitava pyytää komissiolta, että niihin sovelletaan yhteistyössä toimineisiin, otoksen ulkopuolisiin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia. Komission olisi hyväksyttävä tällainen pyyntö edellyttäen, että jäljempänä esitetyt kolme edellytystä täyttyvät. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan olisi osoitettava, että i) se ei vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tutkimusajanjaksolla, ii) se ei ole etuyhteydessä tällaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan, ja iii) se on vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

8.2 **Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen**

(199) Todettujen polkumyyntimarginaalien ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruuden vuoksi katsotaan, että olisi kannettava lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät tällä asetuksella vahvistettuihin tasoihin asti.

8.3 **Taannehtivuus**

(200) Kuten 1.2 jaksossa mainitaan, komissio asetti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonnin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi.

([27]) Sähköposti: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu, European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

(201) Tutkimuksen lopullisessa vaiheessa arvioitiin kirjaamisen yhteydessä kerätyt tiedot. Komissio analysoi, täyttyivätkö perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaiset edellytykset lopullisten tullien taannehtivaa kantamista varten.

(202) Komissio analysoi Surveillance-tietokannan tietojen perusteella, kasvoiko tuonti huomattavasti sellaisen tuonnin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui vahinkoa, kuten perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädetään. Komissio vertasi tässä analyysissa

(a) keskimääräistä kuukausittaista tuontia ensimmäisestä vireillepanon jälkeisestä täydestä kuukaudesta siihen täyteen kuukauteen, jona kirjaaminen toteutettiin (heinäkuu 2024–lokakuu 2024) keskimääräiseen kuukausittaiseen tuontiin samoina kuukausina tutkimusajanjaksolla;

(b) keskimääräistä kuukausittaista tuontia ensimmäisestä vireillepanon jälkeisestä täydestä kuukaudesta siihen täyteen kuukauteen, jona väliaikaiset tullit otettiin käyttöön (heinäkuu 2024–helmikuu 2025) keskimääräiseen kuukausittaiseen tuontiin samoina kuukausina tutkimusajanjaksolla;

(c) keskimääräistä kuukausittaista tuontia ensimmäisestä vireillepanon jälkeisestä täydestä kuukaudesta siihen täyteen kuukauteen, jona kirjaaminen toteutettiin (heinäkuu 2024–lokakuu 2024) keskimääräiseen kuukausittaiseen tuontiin koko tutkimusajanjaksolla; sekä

(d) keskimääräistä kuukausittaista tuontia ensimmäisestä vireillepanon jälkeisestä täydestä kuukaudesta siihen täyteen kuukauteen, jona väliaikaiset tullit otettiin käyttöön (heinäkuu 2024–helmikuu 2025) keskimääräiseen kuukausittaiseen tuontiin koko tutkimusajanjaksolla.

(203) Mikään edellä esitetyistä neljästä vertailusta ei osoittanut tuonnin kasvaneen huomattavasti sellaisen tuonnin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui vahinkoa.

(204) Näin ollen komissio päätteli, etteivät tullien taannehtivan kantamisen edellytykset täyty.

9. **LOPPUSÄÄNNÖS**

(205) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2024/2509 ([28]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(206) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevia yli 35 painoprosenttia epoksihartseja sisältäviä tuotteita (joita kutsutaan myös polyepoksideiksi), jotka ovat reaktiivisia epoksiryhmiä sisältäviä polymeerejä tai esipolymeerejä, joiden pohjana on epikloorihydriini ja alifaattinen tai aromaattinen alkoholiainesosa (esimerkiksi BPA), kiinteässä, puolikiinteässä tai nestemäisessä muodossa, kaikissa luokissa, puhtausasteissa, molekyylipainoissa tai -rakenteissa, myös modifiointiaineita, kovetteita ja lisäaineita sisältävät, kunhan kovetteet eivät ole kemiallisesti reagoineet ja kovettaneet epoksihartsia tai muuntaneet sitä eri tuotteeksi, joka ei enää sisällä epoksiryhmiä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 2910 90 00, ex 3824 99 92, ex 3824 99 93 ja ex 3907 30 00 (Taric-koodit 2910 90 00 05, 3824 99 92 96, 3824 99 93 10, 3907 30 00 05, 3907 30 00 20 ja 3907 30 00 80).

([28]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2024/2509, annettu 23 päivänä syyskuuta 2024, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä (EUVL L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

Seuraavat tuotteet eivät kuulu 1 artiklan 1 kohdassa kuvatun tuotteen määritelmään:

— tietyt maali- ja pinnoitustuotteet, jotka ovat epoksihartsista, kovetteesta ja pigmentistä koostuvia sekoituksia, seoksia tai muita valmisteita, missä tahansa muodossa, pakattuna yhteen tai useampaan säiliöön, ja joissa 1) pigmenttiä on vähintään 10 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, 2) epoksihartsia enintään 80 prosenttia tuotteen kokonaispainosta ja 3) kovetetta 5–40 prosenttia tuotteen kokonaispainosta;

— esikyllästetyt kankaat tai kuidut (tunnetaan usein nimellä ”prepreg”), jotka ovat kankaista tai kuiduista (yleensä hiili- tai lasikuiduista) koostuvia epoksihartsilla kyllästettyjä komposiittimateriaaleja;

— epoksihartsien ja muiden materiaalien sekoitukset, jotka luokitellaan tällä hetkellä muihin kuin CN-koodeihin 2910 90 00, 3824 99 92, 3824 99 93 ja 3907 30 00.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraavat:

Alkuperämaa	Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Kiina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	89LO
	Sinochem-ryhmä: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	89LP
	Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	23,0	
	Kaikki muu Kiinasta peräisin oleva tuonti	33,0	8999
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	89LQ
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	89LR
	Kaikki muu Taiwanista peräisin oleva tuonti	11,0	8999
Thaimaa	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	89LS
	Kaikki muu Thaimaasta peräisin oleva tuonti	29,9	8999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”*Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana oleva tuote) (määrä käytettävässä yksikössä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.*” Ennen tällaisen kauppalaskun esittämistä sovelletaan kaikkeen muuhun asianomaisesta maasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien epoksihartsien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2025/393 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät. Vapautetaan lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Edellä olevaa 1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä siihen uusia Kiinan kansantasavallassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia ja soveltamalla niihin asianmukaista painotettua keskimääräistä polkumyyntitullia, jota sovelletaan yhteistyössä toimineisiin mutta otoksen ulkopuolisiin yrityksiin. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan on esitettävä näyttöä siitä, että

a) se ei vienyt 1 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tuotteita tutkimusajanjaksolla,

b) se ei ole etuyhteydessä viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella säädettyjä toimenpiteitä ja joka olisi voinut toimia yhteistyössä alkuperäisessä tutkimuksessa, sekä

c) joko se on tosiasiallisesti vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite merkittävän tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen.

4 artikla

Päätetään Koreasta peräisin olevan 1 artiklan 1 kohdassa mainitun tuotteen tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2025.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan tasavallassa

Yrityksen nimi	Taric-lisäkoodi
Allnex Resins (China) Co., Ltd	89LT
Chang Chun Chemical (JiangSu) Co., Ltd.	89LU
Chang Chun Chemical (Panjin) Co. Ltd.	89LV
Dalian Qihua New Material Co., Ltd.	89LW
Dongying Hebang Chemical Co., Ltd.	89LX
Fujian Huanyang New Material Co., Ltd.	89LY
Sinopec Hunan Petrochemical Co., Ltd.	89LZ
Techstorm Advanced Material Corporation Limited	89M0
Zhuhai Epoxy Base Electronic Material Co., Ltd.	89M1